Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

# Arrest

**nr. 352 532 van 3 september 2026**
**in de zaak RvV X / IV**

**Inzake:** **1. X**
**2. X**
**3. X**
**4. X**

**Gekozen woonplaats:** **ten kantore van advocaat H. VAN WALLE**
**Berckmansstraat 89**
**1060 BRUSSEL**

**tegen:**

**de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen**

**DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat X, X, X en X, die verklaren van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 3 april 2026 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 maart 2026.

Gelet op oud artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikking van 10 juni 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 augustus 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. POLLET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat H. FAUCHER-GAUTHIER *loco* advocaat H. VAN WALLE.

**WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:**

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers die verklaren van Afghaanse origine te zijn, dienden een verzoek om internationale bescherming in op 9 april 2025.

1.2. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'het CGVS'), hoorde verzoekers afzonderlijk op 5 maart 2026. Verzoekers werden daarbij bijgestaan door een tolk die het Dari machtig is en hun advocaat was aanwezig.

1.3. Op 24 maart 2026 nam de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'de commissaris-generaal') de bestreden beslissingen niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU- Lidstaat) die luiden:

De bestreden beslissing genomen ten aanzien van S., A., verzoeker, luidt:

*"**A. Feitenrelaas***
*Volgens uw verklaringen bent u een etnische Hazara afkomstig uit Zarghah en bent u Afghaans staatsburger. Toen de taliban in 2021 de macht overnamen, verliet u met uw moeder [S.] (O.V. […]), uw twee zussen [N.] ([…]) en [P.] (O.V. […]) en uw minderjarige broer [A(x).] (O.V. […]) Afghanistan. Via Pakistan en Iran reisden jullie naar Turkije waar u in een bedrijf dat appels koelde werkte. Via uw werkgever geraakte u aan een huurhuis. Na een verblijf van twee jaar in Turkije vertrok uw broer [A.] naar België waar hij op 18 september 2023 om internationale bescherming verzocht. Op 28 juni 2024 werd hij erkend als vluchteling. U, uw zussen en uw moeder verlieten Turkije in november 2024 en reisden naar Griekenland waar jullie om internationale bescherming verzochten en waar jullie ongeveer vijf maanden in het opvangcentrum op Lesbos verbleven. U werd er gescheiden van uw familie en leefde apart van hen in een tent met acht andere personen. In het centrum waren er vaak gevechten maar u raakte hier nooit bij betrokken. Op 28 januari 2025 werden jullie erkend als vluchteling. Uw moeder wilde graag bij haar zoon in België zijn en reeds in het opvangcentrum namen jullie de beslissing om verder te reizen naar België. Desalniettemin probeerde u op Lesbos iets tijdelijk te huren via vluchtelingen die er eerder aankwamen. Ze vroegen echter te veel geld waardoor u er niet in slaagde om iets te huren. [A.] bezorgde jullie het geld om naar België te reizen. U kocht de tickets op Lesbos. Enkele dagen nadat jullie de verblijfsdocumenten in ontvangst namen verlieten jullie het centrum en reisden jullie naar Athene. Vanuit Athene reisden jullie onmiddellijk, op 7 april 2025, door naar België waar jullie op 9 april 2025 om internationale bescherming verzochten. U vreest de levensomstandigheden in Griekenland.*
*Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u de volgende documenten neer: uw Grieks paspoort, uw ADET (Grieks verblijfsdocument) geldig tot 21 januari 2028, een brief van het 'Centre Culturel Ismailien' te Parijs ter bevestiging van uw lidmaatschap van de Ismailigemeenschap, een kopie van uw taskara (Afghaans identiteitsdocument) en een kopie van een Afghaans document waaruit blijkt dat u over een blanco strafregister beschikt.*
***B. Motivering***
*Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.*
*Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.*
*Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980.*
*Uit de elementen die voorhanden zijn, namelijk uw ADET, blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. Deze vaststelling wordt door u niet betwist.*
***GEAS***
*In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).*
*Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C-163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.*
*De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan*

*gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.*
*In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,…*
*Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van*
*zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid" [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].*
*Situaties die géén "zeer verregaande materiële deprivatie" teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie niét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].*
*Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie:* ***Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland****, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op https://www.ecoi.net/en/file/local/2078215/Definitief+verslag+statushouders+Griekenland.pdf;* ***Country Report: Greece. Update 2023****, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 24/6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDAGR_2023-Update.pdf* ***Country Report: Greece. Update 2024*** *», gepubliceerd door AIDA/ECRE in september 2025 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2025/09/AIDA_GR_2024-update.pdf);*
***Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*** *gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op https://www.ecoi.net/en/file/local/2114789/Verslag_feitenonderzoek_statushouders_in_Griekenland_2024.pdf ;* ***Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights****, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf;* ***Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*** *gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf;* ***Communication on the status of migration management in mainland Greece*** *gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-managementmainland-greece_en).*

*Uit bovenstaande informatie blijkt eveneens dat begunstigden van internationale bescherming in Griekenland toegang hebben tot de arbeidsmarkt, de vastgoedmarkt en gezondheidszorg. Griekenland kent een algemeen juridisch en beleidskader, gericht op een algemene integratie in de Griekse samenleving van statushouder. Er bestaan verschillende initiatieven op landelijk, regionaal en lokaal niveau, al dan niet met ondersteuning van IGO's en NGO's, die de algemene integratie van statushouders in de Griekse samenleving trachten te bevorderen. Er zijn een aantal NGO's en overheidsprogramma's actief in Griekenland die ondersteuning bieden aan begunstigden van internationale bescherming (**COI Focus Griekenland. HELIOS+ en Helios Junior**, gepubliceerd door Cedoca op 17 september 2025, beschikbaar op https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/griekenland-heliosen-helios-junior).*
*De commissaris-generaal is dan ook van oordeel dat deze informatie **niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen** die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.*
*Het Commissariaat-generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.*
*Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u **onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan**.*
***Administratieve situatie***
*Uit jullie verklaringen blijkt dat jullie beschikten over een Grieks paspoort en ADET (verblijfskaart). Over een AFM (fiscaal registratienummer) en een AMKA (sociale zekerheidsnummer) hebben jullie nooit beschikt (CGVS [A.], p. 5; p. 8; CGVS [S.], p. 8; CGVS [N.], p. 8-9; CGVS [P.], p. 5-6). Nergens uit jullie verklaringen kan echter opgemaakt worden dat het, mede gelet op onderstaande informatie, voor jullie onmogelijk zou zijn om deze documenten bij terugkeer naar Griekenland in orde te maken.*
***1. ADET***
*Uit bovenstaande landeninformatie volgt dat statushouders bepaalde persoonlijke documenten en gegevens nodig hebben die elementair zijn om in Griekenland toegang te verkrijgen tot basisvoorzieningen. Het gaat meer bepaald om de afgifte van een **Griekse verblijfsvergunning (ADET)**, die wordt afgeleverd op basis van de internationale beschermingsstatus, een fiscaal registratienummer (AFM) en een sociale zekerheidsnummer (AMKA). Het al dan niet beschikken over deze officiële documenten is aldus belangrijk voor de vraag of statushouders in Griekenland het risico lopen om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht te komen. Uit de landeninformatie blijkt dat het bezit van een geldige ADET immers een voorwaarde is voor het verkrijgen van een sociale zekerheidsnummer (AMKA), terwijl het bezit van een Grieks fiscaal registratienummer (AFM), al dan niet indirect, een voorwaarde vormt voor, o.a., het openen van een bankrekening, het huren van een woning, toegang tot de arbeidsmarkt of het verkrijgen van een AMKA, en het bezit van een AMKA een voorwaarde uitmaakt om, o.a., toegang te krijgen tot sociale uitkeringen, (gratis) gezondheidszorg en de arbeidsmarkt*
*Aan elke begunstigde van internationale bescherming wordt een Griekse verblijfsvergunning (ADET) verleend. Uit de objectieve informatie blijkt niet dat er significante problemen worden gemeld bij het afleveren van deze verblijfsvergunning. Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland die niet meer in het bezit zijn van hun nog geldige ADET (wegens diefstal, verlies), worden niet met dezelfde moeilijkheden geconfronteerd als begunstigden met een vervallen ADET. Uit de objectieve informatie over de verlenging in geval van verlies van de ADET blijkt immers dat **het mogelijk is een vervangkaart (replacement card) te verkrijgen** in geval van verlies van de gedrukte verblijfsvergunning (ADET) (Refugee Info Greece - How to renew and replace lost, damaged or expired documents, 6 april 2024, beschikbaar op: https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985619341335; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf).*
*Wat betreft de afgifte/het hernieuwen van een verblijfstitel in Griekenland (ADET), wijst het Commissariaatgeneraal er vooreerst op dat artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980 de commissarisgeneraal slechts één enkele voorwaarde voor de toepassing van deze*

*niet-ontvankelijkheidsgrond oplegt, namelijk dat de verzoekende partij "reeds bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie." Het Commissariaat-generaal herinnert aan het specifiek juridisch kader waarbinnen de beoordeling van onderhavig verzoek zich situeert, met name een verzoek om internationale bescherming van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat.* ***In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel ("GEAS") moet bijaldien worden aangenomen dat de behandeling en rechten van verzoekende partij er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie ("Handvest") en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens ("EVRM").***

*Het Commissariaat-generaal acht het belangrijk om hierbij steeds voor ogen te houden dat de rapporten die voorhanden zijn veelal een kwalitatieve beschrijving geven van bepaalde situaties of problemen die zich kunnen aandienen, maar dat het tot op heden aan exact en kwantitatief cijfermateriaal ontbreekt en slechts indicatief kan worden vastgesteld hoe groot de groep Griekse statushouders is die problemen ervaart om de rechten die aan de internationale beschermingsstatus verbonden zijn te vertalen in een praktische toegang tot de nodige documenten en voorzieningen. De rapporten tonen naar mening van de commissaris-generaal alleszins niet aan dat elke (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland hierdoor getroffen zou worden.*

*Indien in uw geval een vernieuwing van de ADET noodzakelijk is, wijst het CGVS erop dat, hoewel deze rapporten een problematische situatie schetsen die extra voorzichtigheid vereist, deze* ***niet*** *aantonen dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en naar Griekenland terugkeren,* ***systematisch*** *zouden worden geconfronteerd met onredelijke vertragingen bij de afgifte of hernieuwing van hun ADET. Uit deze informatie blijkt* ***evenmin*** *dat het voor een dergelijke persoon* ***onmogelijk*** *zou zijn om zijn ADET te bekomen of verlengen, op voorwaarde dat bepaalde stappen worden ondernomen.*

*Volgens de informatie waarover de Commissaris-generaal beschikt, blijkt dat de hernieuwing en/of de verlenging van een ADET van begunstigden van een internationale beschermingsstatus die vanuit een andere lidstaat van de Europese Unie naar Griekenland terugkeren enige tijd in beslag kan nemen, met name drie tot zes maanden (volgens de laatste informatie waarover het CGVS beschikt: Country Report : Greece. Update 2024, p. 238). Als de ADET vervalt, wordt de AFM automatisch gedeactiveerd waardoor een risico ontstaat dat een individu bepaalde rechten verliest, zoals uitkeringen verbonden aan tewerkstelling dan wel werkloosheid.*

*Het Commissariaat-generaal benadrukt dat van een begunstigde van internationale bescherming in een andere EU-lidstaat* ***verwacht wordt dat deze de nodige ernstige stappen onderneemt*** *om er zijn rechten uit te oefenen en leven op duurzame wijze uit te bouwen, evenals om er oplossingen te zoeken voor eventuele problemen of moeilijkheden waarmee hij in die lidstaat zou worden geconfronteerd, net zoals dit in een andere lidstaat zoals België het geval zou zijn, zowel op het vlak van diens documenten als op het vlak van diens levensonderhoud.*

*Bovendien moet worden benadrukt dat bepaalde procedures, voorwaarden en daaraan verbonden gevolgen zoals wachttijden, te leveren inspanningen,… waarmee een begunstigde in Griekenland geconfronteerd kan worden op administratiefrechtelijk vlak of op het vlak van diens toegang tot bepaalde voorzieningen* ***eigen zijn aan de processen en werking van structuren in elke lidstaat****, en dat dit in het bijzonder het geval zal zijn wanneer de betrokkene een en ander zelf in de hand werkt (en bemoeilijkt) door zich te verplaatsen doorheen en tussen diverse lidstaten of wanneer deze zelfs doelbewust essentiële stukken zou achterhouden of vernietigen en zodoende a fortiori niet zou tegemoet komen aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid daar niet wordt aangetoond dat een en ander verband zou houden met een situatie "buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om."*

*Bovendien blijkt uit de landeninformatie dat de procedures voor de afgifte of verlenging van de ADET vanuit het buitenland kunnen worden gestart door het versturen van een standaardformulier via e-mail naar de Griekse asielinstanties (hoewel het afhalen van de ADET zelf ter plaatse moet gebeuren). Zo wordt volgens het laatste AIDA-rapport " the application for renewal, together with a digital photo of the beneficiary, is submitted via email to the Asylum Service and the latter's decision is notified to the applicant also via email" (vrije vertaling: "de aanvraag tot verlenging wordt, tezamen met een digitale foto van de begunstigde, via e-mail ingediend bij de Asieldienst en het besluit van deze laatste wordt via e-mail aan de aanvrager meegedeeld") (AIDA, Country Report: Greece. Update 2023, p. 244). Uit de landeninformatie blijkt ook dat de mogelijkheid om sinds november 2021 een online aanvraag tot verlenging van de ADET in te dienen door een aantal ngo's als een positieve ontwikkeling is verwelkomd (Ministerie van Buitenlandse Zaken van Nederland, Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, p. 14; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights, p. 9). Bovendien stelt dit de begunstigde in staat om pas in een vergevorderd stadium van de procedure voor verlenging naar Griekenland te reizen: om naar zijn afspraak bij het bevoegde politiebureau te gaan nadat hij de bevestiging van de Griekse autoriteiten via e-mail heeft ontvangen.*

***2. Paspoort***

*Begunstigden dienen een verzoek in te dienen bij het paspoortbureau van de Griekse politie. De begunstigde moet bepaalde documenten voorleggen, waaronder een kopie van de beslissing tot toekenning van internationale bescherming en een kopie van zijn ADET (of een bewijs dat zijn ADET-aanvraag in behandeling is), en moet de som van 84,40 euro betalen (73 euro voor kinderen). De begunstigde moet alle*

*vereiste documenten (inclusief het betalingsbewijs) scannen en bij het bevoegde vreemdelingenbureau een afspraak aanvragen om hun aanvraag persoonlijk te bevestigen. Naast deze stappen moeten begunstigden ook een verklaring van hun diplomatieke dienst overleggen waarin wordt bevestigd dat zij geen nationaal paspoort kunnen verkrijgen. Deze stap brengt extra kosten met zich mee (AIDA, Country Report: Greece. Update 2024, p.253-256). De begunstigde moet een lijst raadplegen die regelmatig online wordt gepubliceerd om te weten te komen of het reisdocument klaar is. Als het reisdocument klaar is, moet de betrokkene naar het Regionaal Asielbureau van Thessaloniki of het Regionaal Asielbureau van Attica gaan om het in ontvangst te nemen. Al deze procedures moeten persoonlijk worden uitgevoerd (Refugee.info Greece, Travel Documents in Greece, 9 februari 2024, beschikbaar op : https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985654192535). Het is dus duidelijk dat een begunstigde van internationale bescherming met een dergelijk reisdocument in staat is geweest om een bepaald bedrag bijeen te brengen en bepaalde complexe stappen te ondernemen die een zekere mate van digitale vaardigheid en contacten met de Griekse autoriteiten vereisen. In een dergelijk geval moeten worden vastgesteld dat er een zekere mate van vertrouwen bestaat in de Griekse politie en dat de begunstigde bij de toewijzing van zijn middelen voorrang heeft gegeven aan zijn vertrek uit Griekenland boven het doen gelden van zijn rechten in Griekenland. Uit een transversale lezing van de objectieve informatie blijkt ook dat de complexiteit van de procedures voor het verkrijgen van een paspoort niet groter is dan die voor het verkrijgen van andere documenten.*

***3. AFM-nummer (fiscale registratie)***

*De commissaris-generaal duidt verder dat uit objectieve informatie blijkt dat mensen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen automatisch een AFM-nummer krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen (Cfr. Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Toegang tot documenten en sociaal-economische rechten, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Greece Refugee Info, 17 november 2022, beschikbaar op: https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951).*

*Het CGVS wijst erop dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het fiscaal registratienummer (AFM) blijft geldig zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is. Als de verblijfsvergunning (ADET) verloopt, wordt het fiscaal registratienummer (AFM) gedeactiveerd totdat de verblijfsvergunning (ADET) wordt verlengd (Ibidem). Na het verkrijgen van de ADET, dienen begunstigden een afspraak te maken bij de verantwoordelijke 'Taks Office' om de gegevens van de AFM bij te werken (Cfr. Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights p. 20-21).*

***4. AMKA nummer (sociale zekerheid)***

*De commissaris-generaal wijst erop dat uit objectieve informatie blijkt dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland gratis toegang hebben tot gezondheidszorg onder dezelfde voorwaarden als Griekse onderdanen (AIDA, Country Report: Greece. Update 2024, p. 266; en Communication on the status of migration management in mainland Greece).*

*Uit objectieve informatie blijkt dat de belangrijkste problemen die personen met internationale bescherming in Griekenland ondervinden, verband houden met moeilijkheden om een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te activeren bij de Griekse autoriteiten.*

*Met het sociale zekerheidsnummer (AMKA) kunnen begunstigden van internationale bescherming onder dezelfde voorwaarden als Griekse burgers gratis medische zorg krijgen. Om van deze rechten te kunnen genieten, moeten begunstigden dit nummer aanvragen, maar voortaan ook activeren. Sinds een nieuwe ministeriële verordening van december 2023, is de afgifte van een AMKA vanaf 1 april 2024 gekoppeld aan de voorwaarde van "een geldige verblijfstitel in het land met toegang tot de arbeidsmarkt". De aanvraag voor een AMKA moet in persoon gebeuren voor een zgn. KEP of e-EFKA. Sinds 22 december 2024 valt de uitgifte, activering en reactivering van de AMKA evenwel onder de verantwoordelijkheid van het ministerie van Migratie en Asiel. **Sinds 1 april 2024** wordt een AMKA, het sociale zekerheidsnummer, na voorlegging van een geldige ADET, bij een eerste afgifte inactief afgegeven en moet het nummer vervolgens worden geactiveerd met een bewijs van adres en werk/studie. De verordening bepaalt dat het **bewijs van verblijf** kan worden geleverd op basis van een van de volgende documenten: bewijs van eigendom, huurovereenkomst, verklaring van vrije concessie of gastvrijheid, verblijfsbewijs in het kader van een huisvestingsprogramma voor vluchtelingen. Daklozen kunnen dit document vervangen door een certificaat van gebruik van een slaapzaal of een certificaat afgegeven door de gemeentelijke sociale dienst of het gemeenschapscentrum. Gedetineerden moeten een detentiecertificaat voorleggen.*

*Het laatste RSA-rapport, gepubliceerd in april 2025 wees ook op de verplichting voor begunstigden om een **arbeidsovereenkomst** of een toezegging tot aanwerving te overleggen die op het ERGANI-platform is gedownload om hun verblijfplaats aan te tonen. Dit rapport maakt melding van een circulaire logica in Griekenland, waarbij wordt gesteld dat een actieve AMKA een van de voorwaarden is voor het verkrijgen van een arbeidsovereenkomst. Begunstigden zouden dus geen toegang hebben tot werk of sociale zekerheid, aangezien het zoeken naar een geregistreerde baan afhankelijk is van de activering van de AMKA, die op haar beurt weer afhankelijk is van die baan.*

*Deze circulaire logica is echter niet terug te vinden is in de andere informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. Het laatste AIDA-rapport dat in september 2025 is gepubliceerd, bevestigt de noodzaak om een AMKA te activeren om toegang te krijgen tot gezondheidszorg en de noodzaak voor begunstigden van bescherming om een arbeidsovereenkomst of een toezegging tot aanwerving te verstrekken die is gedownload op het ERGANI-platform om hun verblijf in Griekenland aan te tonen. Hoewel dit rapport uitgebreid ingaat op kwesties die verband houden met zowel werkgelegenheid als sociale zekerheid, wordt er geen melding gemaakt van een circulaire logica of van de noodzaak om in het bezit te zijn van een actieve AMKA om een arbeidsovereenkomst te kunnen sluiten.*
*Een grondigere analyse van het eerder genoemde RSA-rapport (dat dus vijf maanden eerder werd gepubliceerd) maakt deze constatering des te opvallender. Uit het RSA-rapport blijkt namelijk dat er in de relevante passages (blz. 22 en 34) geen bronnen worden genoemd die deze circulaire logica bevestigen. De verwijzing naar de website van de Griekse overheid ( https://www.amka.gr/faq.html) die bevestigt dat een bewijs van tewerkstelling moet worden voorgelegd om de AMKA te activeren, geeft geenszins aan dat een actieve AMKA een voorwaarde is voor tewerkstelling.*
*Gezien deze tegenstrijdige informatie heeft het Commissariaat-generaal een reactie gevraagd aan het Griekse ministerie van Asiel en Migratie (zie NOTA in de map 'landeninformatie'). Hierin wordt verduidelijkt dat een arbeidsovereenkomst niet wettelijk vereist is om de AMKA te activeren, maar het AMKA-nummer is wel degelijk nodig voor de registratie van een arbeidsovereenkomst in het ERGANI-systeem. Het Griekse ministerie erkent echter dat, hoewel uit de wet geen sprake is van onderlinge afhankelijkheid, administratieve belemmeringen zowel de registratie van een arbeidsovereenkomst als de activering van het AMKA-nummer kunnen bemoeilijken, waardoor de indruk van een cirkelredenering ontstaat.*
*Op basis van het bovenstaande is het Commissariaat-generaal van mening dat er, afgezien van de wettelijke voorschriften, momenteel administratieve belemmeringen bestaan die de afgifte en activering van het sociale zekerheidsnummer voor begunstigden van internationale bescherming die geen geregistreerde baan hebben, aanzienlijk bemoeilijken.*
*Uit de analyse van bovenstaande objectieve informatie kan echter* ***niet worden geconcludeerd dat een actieve AMKA noodzakelijk is om een arbeidsovereenkomst op het ERGANIplatform te registreren.*** *Het ontbreken van concrete verwijzingen hiernaar en de door de Griekse overheid verstrekte informatie, gelezen in het licht van het laatste AIDA-rapport, laten niet toe te concluderen dat er een cirkelredenering bestaat tussen de activering van het AMKA-nummer en de registratie van een arbeidsovereenkomst. Deze vaststelling mag echter niet verhullen dat personen die bescherming genieten bij elk van deze stappen met administratieve moeilijkheden kunnen worden geconfronteerd.*
*Verder wijst de info erop dat begunstigden zonder actieve AMKA niet verstoken zijn van toegang tot medische noodhulp, op voorwaarde dat u naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat ("If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines* ***for free*** *from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription") UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op: https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare/; AIDA, Country Report: Griekenland. Update 2023; Refugee.info Greece - Health care without a social security number (PAAYPA or AMKA) van 29 april 2024, beschikbaar op: https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623). Verschillende ngo's bieden ook medische en psychosociale hulp en begeleiding aan aan begunstigden van internationale bescherming in Griekenland (UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op : https://help.unhcr.org/greece/living-ingreece/*
*access-to-healthcare_; Communication on the status of migration management in mainland Greece (p. 4, 12). Psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook mogelijk in bepaalde omstandigheden: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociale zekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgeenheden of -centra (UNHCR - Information Guide for Beneficiaries of International Protection - beschikbaar op : https://migration.gov.gr/wp-content/uploads/2024/04/ENGLISH_BROCHURE.pdf).*
*De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft bekomen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.* ***Hoewel een eventueel gebrek aan geldige/actieve persoonlijke documenten kan leiden tot tijdelijke situaties waarbij statushouders/begunstigden moeilijker toegang hebben tot bepaalde basisvoorzieningen, betekent dit niet dat alle statushouders/begunstigden bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie****. Dit risico hangt in de eerste plaats af van persoonlijke kenmerken, zoals de mate van zelfredzaamheid om in het eigen levensonderhoud te voorzien (via activiteiten in de formele of informele economie) of om een beroep te doen op de bijstand van organisaties die ondersteuning bieden aan statushouders/begunstigden van internationale bescherming, het al dan niet aanwezig zijn van ernstige kwetsbaarheden die een belangrijke negatieve impact hebben op de zelfredzaamheid en de mate waarin iemand over eigen middelen en/of een ondersteunend netwerk beschikt.*

*Daarbij komt het aan u toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden, dat u zich op de beschermingsstatus die u in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat u niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, te weerleggen.*

***Individuele situatie in Griekenland***

*U, uw moeder en uw zus [P.] maakten vooreerst gewag van moeilijke levensomstandigheden in het opvangcentrum waar jullie verbleven. U verklaarde dat u van uw familie gescheiden werd, dat u met acht andere personen in een tent leefde en dat er in het opvangcentrum om de haverklap gevechten uitbraken, al raakte u hier nooit bij betrokken (CGVS [A.], p. 8-9). Uw moeder verklaarde dat ze met negen in een kleine tent verbleven, dat jullie onvoldoende eten kregen, dat ze in Griekenland migranten haten waarmee ze bedoelde dat jullie er vijf maanden in een centrum moesten verblijven, dat jullie, allen meerderjarig, niet naar school mochten en dat ze haar voor haar ziekte niet behandelden (CGVS [S.], p. 6; p. 10). Uw zus [P.] legde gelijkaardige verklaringen af (CGVS [P.], p. 3). Er dient echter opgemerkt te worden dat deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn.*

*Betreffende het door u aangehaalde gebrek aan veiligheid in Griekenland, waarmee u de vechtpartijen in het centrum bedoelde (CGVS-vragenlijst [A.], ingevuld op de DVZ, vraag 3.5; CGVS [A.], p. 9), kan nog opgemerkt worden dat uit niets blijkt dat, indien jullie bij terugkeer naar Griekenland veiligheidsproblemen zouden kennen, jullie naar aanleiding hiervan geen of onvoldoende beroep zouden kunnen doen op de aldaar beschikbare veiligheidsinstanties, waarmee u nooit problemen heeft gehad (CGVS [A.], p. 7). Het hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, impliceert in dit verband dat de daar aanwezige autoriteiten in beginsel in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden.*

*Betreffende de verklaring van uw moeder dat Grieken migranten haten (CGVS [S.], p. 10), kan voorts opgemerkt worden dat vreemdelingen in Griekenland, net als in andere lidstaten, geconfronteerd kunnen worden met discriminatie, racisme of xenofobie.*

*Dit leidt echter niet tot het besluit dat de Griekse autoriteiten hun verplichtingen ten aanzien van u niet zullen nakomen of dat dit invloed heeft op de werking van de officiële instanties en de rechtscolleges in Griekenland. Bovendien houdt dit evenmin in dat de Griekse autoriteiten hun verdragsrechtelijke verplichtingen niet nakomen en dat zij niet bij machte zijn om een passende bescherming te bieden aan u bij situaties van discriminatie, racisme of xenofobie. Jullie brengen geen andere elementen bij die hier anders over doen denken.*

*Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van huisvesting en werk, voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie. Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.*

*U toont niet op afdoende wijze aan dat u niet in de mogelijkheid zou zijn (geweest) om tewerkstelling of huisvesting te kunnen krijgen in Griekenland. Het komt in dit verband bovendien u toe om de middelen die het recht en uw status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen u evenwel niet aantoont. U toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput. U toont niet aan dat u, buiten uw wil en persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen.*

*Wat de toegang tot huisvesting betreft, herinnert het CGVS eraan dat, hoewel de toegang tot huisvesting en fatsoenlijke materiële omstandigheden voor personen die om internationale bescherming verzoeken, gewaarborgd is, een dergelijke verplichting niet bestaat ten aanzien van personen die internationale bescherming genieten (art. 34, lid 1, van de kwalificatierichtlijn). Uit de jurisprudentie van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens blijkt dat artikel 3 niet kan worden uitgelegd als een verplichting voor de Hoge Verdragsluitende Partijen om een recht op huisvesting te garanderen aan alle personen die onder hun rechtsmacht vallen, en dat hieruit geen algemene plicht kan worden afgeleid om vluchtelingen financiële bijstand te verlenen zodat zij een bepaald levenspeil kunnen handhaven (EHRM, Samsam Mohammed Hussein e.a. tegen Nederland en Italië, 2 april 2013, §70). Begunstigden van internationale bescherming moeten in principe hun opvangcentrum 30 dagen na de toekenning van hun status verlaten. Verder bestaat er in beperkte mate ondersteuning door het HELIOS+-programma, de opvangcentra voor daklozen, lokale initiatieven en ngo's. Bijgevolg* ***is de meerderheid van de begunstigden van internationale bescherming***

*"self-accommodated"* *en verblijft zij in informele huisvesting (zie Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse ministerie van Buitenlandse Zaken in september 2024).*
*Het enkele feit dat de Griekse autoriteiten u bij uw terugkeer geen huisvesting zullen garanderen, volstaat dan ook niet om aan te tonen dat u zou worden blootgesteld aan een situatie die kan worden gelijkgesteld met onmenselijke behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. Het is aan u om aan te tonen dat u volledig afhankelijk zult zijn van overheidssteun en dat de onverschilligheid van de Griekse autoriteiten ertoe zou leiden dat u, ongeacht uw wil en persoonlijke keuzes, in een situatie van extreme materiële ontbering zou terechtkomen, waardoor u niet in uw meest elementaire behoeften, zoals eten, drinken, wassen en huisvesting, zou kunnen voorzien en waardoor uw lichamelijke of geestelijke gezondheid zou worden aangetast of in een staat van verval zou raken die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (zie in die zin HvJ-EU, 19 maart 2019, Ibrahim e.a., C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, EU:C:2019:219, punt 90).*
*U maakt niet aannemelijk dat u daadwerkelijk verhinderd was om in Griekenland in uw elementaire levensbehoeften te voorzien of om er aanspraak te kunnen maken op bepaalde basisvoorzieningen, noch dat u zou worden blootgesteld aan onmenselijke en vernederende behandelingen in de zin van artikel 3 van het EVRM en van artikel 4 van het Handvest. Het CGVS beschikt evenmin over aanwijzingen dat u verhinderd zou zijn om opnieuw tot het Griekse grondgebied te worden toegelaten. Uw situatie kan dan ook niet worden aangemerkt als een situatie van uitzonderlijke aard zoals geduid door het Europees Hof van Justitie (in voornoemde rechtspraak).*
*Vooreerst kan in dit verband opgemerkt worden dat uit jullie verklaringen geenszins een oprechte wil en intentie afgeleid kan worden om in Griekenland een duurzaam leven op en een toekomst uit te bouwen. Immers, quasi onmiddellijk nadat jullie de nodige documenten verkregen om het land te verlaten voegden jullie de daad bij het woord.*
*Nadat jullie erkend werden als vluchteling en de nodige documenten hadden ontvangen (i.e. de Griekse paspoorten en ADETs), bleven jullie nog drie dagen in het kamp. Vervolgens reisden jullie van Lesbos naar Athene waar jullie overnacht hebben op de luchthaven om 's anderdaags door te reizen naar België (CGVS [N.], p. 5; CGVS [P.], p. 5). Reeds in het opvangcentrum namen jullie de beslissing om naar België te komen (CGVS [A.], p. 6). Uw zus [N.] stelde dat jullie zelfs nooit overwogen hebben om in Griekenland te blijven en ook uw moeder was formeel: in Griekenland blijven was nooit een optie (CGVS [N.], p. 5; CGVS [S.], p. 6-7). Dat de intentie om een duurzaam leven uit te bouwen in Griekenland geheel ontbrak, blijkt ook uit het feit dat jullie nooit contact hadden met organisaties die vluchtelingen helpen met huisvesting, werk of het verstrekken van advies en uit het feit dat geen van jullie over een AMKA (sociale zekerheidsnummer) of een AFM (fiscaal registratienummer) beschikken, nochtans documenten die onontbeerlijk zijn om toegang te krijgen tot gezondheidszorg en de arbeidsmarkt. Jullie hadden van deze documenten zelfs nog niet gehoord (CGVS [P.], p. 6-7; CGVS [A.], p. 5-6; CGVS [S.], p. 8; CGVS [N.], p. 9).*
*Waar jullie verklaarden dat er in Griekenland geen werk is (CGVS [A.], p. 7-8; CGVS-vragenlijs [S.], ingevuld op de DVZ, vraag 3.5; CGVS [S.], p. 10), dient opgemerkt te worden dat jullie pogingen om werk te vinden uiterst beperkt of zelfs onbestaande zijn. Uw zus [N.] verklaarde dat ze zelf twee keer geprobeerd zou hebben om werk te vinden in de stad. Ze kwam tot het besluit dat werk vinden onmogelijk is als men de taal niet spreekt (CGVS [N.], p.6- 7). Uw zus [P.] verklaarde dat ze zelf niet naar werk heeft gezocht, maar dat u de hele tijd dat u in Griekenland verbleef naar werk zou hebben gezocht (CGVS [P.], p. 5). Uw moeder stelde dat ze niet naar werk gezocht heeft omdat ze ziek was maar dat jullie geprobeerd zouden hebben een job te vinden (CGVS [S.], p. 7-8). Aan deze door uw familieleden beweerde pogingen om werk te vinden kan echter niet het minste geloof gehecht worden. U gaf immers toe dat u noch uw familieleden ooit naar werk hebben gezocht, volgens u omdat er geen jobs zijn op Lesbos (CGVS [A.], p. 7). Uit hetgeen voorafgaat kan dus hoegenaamd niet besloten worden dat jullie intensief naar werk gezocht zouden hebben.*
*Verder hebben jullie evenmin iets ondernomen om jullie kansen op de arbeidsmarkt te vergroten. Zo heeft u bijvoorbeeld nooit geprobeerd om de Griekse taal te leren (CGVS [A.], p. 7). Uw zus [P.] verklaarde weliswaar dat jullie geprobeerd hebben om Grieks te leren via de telefoon maar dat dit moeilijk was omdat jullie niet veel onderwijs hebben genoten. Ze gaf tevens te kennen dat noch zij noch haar familie, i.e. jullie, ooit geprobeerd hebben een school of instantie te contacteren waar men Grieks kan leren (CGVS [P.], p. 7; CGVSvragenlijst [P.], ingevuld op de DVZ, vraag 3.4). Uw zus [N.] verklaarde dan weer dat jullie nog voor jullie erkenning een keer naar een school zijn gegaan, dat jullie wachtten totdat de poort open zou gaan maar dat de poort niet openging (CGVS [N.], p. 7; CGVS-vragenlijst [N.], ingevuld op de DVZ, vraag 3.4). Jullie moeder, ten slotte, verklaarde dat jullie nooit geprobeerd hebben om Grieks te leren (CGVS [S.], p. 8). Hierboven werd bovendien opgemerkt dat jullie niet eens jullie AMKA en AFM in orde hebben gebracht om aldus toegang te krijgen tot de legale arbeidsmarkt. Evenmin contacteerden jullie organisaties die vluchtelingen op de arbeidsmarkt helpen (CGVS [A.], p. 7; CGVS [S.], p. 8; CGVS [N.], p. 7; CGVS [P.], p. 7).*
*Uit niets blijkt bijgevolg dat jullie in het verleden geen of onvoldoende toegang hadden tot de Griekse arbeidsmarkt en dat, indien jullie bij terugkeer naar Griekenland hiertoe de nodige ernstige stappen zouden zetten, jullie geen of onvoldoende toegang zullen hebben tot de Griekse arbeidsmarkt om aldus in uw woon- en andere financiële noden te voorzien.*

*Jullie verklaarden verder dat het in Griekenland moeilijk was om huisvesting te vinden (CGVS-vragenlijst [S.], ingevuld op de DVZ, vraag 3.5). Ook jullie pogingen om een geschikt onderkomen te vinden zijn echter uiterst beperkt en niet overtuigend te noemen. Via vluchtelingen zou u zich geïnformeerd hebben en tot het besluit huur voor vraagt en dat men weigert aan migranten te verhuren (CGVS [A.], p. 6-7; CGVS [P.], p. 4-5; CGVS [N.], p. 5-6; CGVS [S.], p. 7). Jullie beperkten jullie zoektocht echter tot Lesbos waarbij jullie dan nog enkel aan andere migranten over huisvesting vragen stelden. Jullie gingen dus bijv. niet naar immokantoren op Lesbos of elders in Griekenland om huisvesting te regelen (CGVS [A.], p. 7). Bovendien blijkt uit de beschikbare informatie dat het wel degelijk mogelijk is om huisvesting aan redelijke prijzen te huren. Griekenland kent bovendien een veel ruimere en diverse woningmarkt op het vasteland, met name in Athene, Thessaloniki en andere regionale centra. Door jullie zoektocht te beperken tot Lesbos hebben jullie onvoldoende aannemelijk gemaakt dat jullie bij terugkeer naar Griekenland geen of onvoldoende toegang zullen hebben tot huisvesting.*

*U en uw familie zijn, ondanks jullie beperkte scholing (CGVS [P.], p. 10), bovendien zelfredzaam en beschikten over een netwerk en financiële mogelijkheden. U ging in Afghanistan naar school en bent geletterd (CGVS, p. 3).*

*U regelde zelf uw (dure) reis van Afghanistan naar Turkije (verklaring DVZ [A.], vraag 32; CGVS [N.], p. 4). U verbleef vier jaar in Turkije en nauwelijks een of twee weken na aankomst was u er reeds aan de slag. U werkte er onder meer in een fruitbedrijf, in een meubelbedrijf en in de bouwsector en ook uw zussen konden er aan de slag (verklaring DVZ [A.], vraag 33; CGVS [A.], p. 4; verklaring DVZ [N.], vraag 33; CGVS [N.], p. 3; verklaring DVZ [P.], vraag 33; CGVS [P.], p. 4; CGVS [S.], p. 5). Via uw werkgever vond u een huurwoning (CGVS [A.], p. 4). In Turkije ondernamen jullie de nodige administratieve demarches om te proberen gezinshereniging met uw minderjarige broer te verkrijgen (CGVS [A.], p. 8). Later in Griekenland raakten jullie wegwijs in de bureaucratie. Jullie konden de verschillende stappen zetten om jullie verblijfsvergunning en paspoort te regelen (CGVS [A.], p. 5; p. 8; CGVS [S.], p. 6; p. 8; CGVS [N.], p. 8; CGVS [P.], p. 5). U regelde zelf de reis van Lesbos naar Athene en van Athene naar België (CGVS [A.], p. 6; CGVS [S.], p. 6-7; CGVS [N.], p. 5; CGVS [P.], p. 5). Jullie beschikken over een netwerk. Jullie vormen een gezin van meerdere leden die elkaar ondersteunen (CGVS [P.], p. 10). Vrienden die in België wonen raadden jullie aan om naar België te komen (CGVS [A.], p. 3). In Turkije hadden jullie een netwerk van Afghanen die elkaar steunden (CGVS [A.], p. 4; CGVS [P.], p. 8). In Griekenland waren er veel mensen met wie jullie jullie taal konden spreken en met wie jullie optrokken (CGVS [N.], p. 8; CGVS [P.], p. 5). U werd financieel gesteund door uw toen minderjarige maar thans meerderjarige broer [A.] die 1000 euro overmaakte om jullie reis naar België te bekostigen (CGVS [A.], p. 6; CGVS [S.], p. 7; CGVS [N.], p. 5; p. 8). U toonde zich verder bereid om om het even welke job te doen, bijvoorbeeld in een fabriek of in de bouw, en thans werkt u in België af en toe in een carwash (CGVS [A.], p. 7-8). Ook uw zussen gaven aan te willen werken (CGVS [P.], p. 7; CGVS [N.], p. 9). Bovenstaande vaststellingen nopen ertoe te besluiten dat jullie wel degelijk over voldoende (financiële) middelen en een netwerk beschikken en jullie voldoende zelfredzaamheid aan de dag kunnen leggen om bij een terugkeer naar Griekenland, als personen die er internationale bescherming genieten, moeilijkheden die gepaard gaan met een integratie in de Griekse samenleving het hoofd te bieden.*

*De vaststelling dat er in hoofde van uw moeder mogelijke indicaties van een verhoogde kwetsbaarheid zijn – uw moeder is ongeletterd, ze maakte gewag van keel-, mond- en maagproblemen en ze begrijpt de dingen niet (CGVS [S.], p. 6-8) –, doet hieraan geen afbreuk aangezien jullie niet aantonen dat haar eventuele kwetsbaarheid het jullie dermate moeilijk maakt om jullie staande te houden. Uw moeder wordt immers omringd door een sterk netwerk. U en uw gezinsleden hebben steeds samen gereisd en gewoond en jullie stonden in het verleden in voor administratieve en praktische ondersteuning voor haar.*

*De gezondheidsproblemen van uw moeder dienen overigens sterk gerelativeerd te worden, aangezien er in België hiervoor nog geen diagnose werd gesteld en aangezien er volgens de dokter een afspraak moet gemaakt worden in het ziekenhuis maar er nog geen afspraak werd vastgelegd (CGVS [S.], p. 8), waaruit enkel maar afgeleid kan worden dat uw moeders medische opvolging noch dringend noch complex is.*

*Bovendien blijkt nergens uit jullie verklaringen dat jullie in Griekenland geen of onvoldoende toegang hadden tot de beschikbare gezondheidszorg. Uw moeder werd er medisch verzorgd. Dit blijkt ook uit het door haar neergelegde Griekse medisch voorschrift. Dat ze zelf de medicatie moest kopen (CGVS [S.], p. 7; p. 9-10), doet daaraan geen afbreuk. Bijgevolg blijkt, mede gelet op de hierboven geciteerde informatie over gezondheidszorg in Griekenland, uit niets dat, indien jullie bij terugkeer naar Griekenland medische problemen zouden hebben, jullie hier geen of onvoldoende toegang zullen hebben.*

*Bijgevolg, en gelet op het feit dat jullie zich niet beroepen op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat jullie niet hebben aangetoond dat jullie, in geval van terugkeer naar Griekenland, zullen worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.*

*U en uw zus hekelden ook nog het feit dat jullie in Griekenland de kans niet hadden om te studeren. U stelde dat er weliswaar scholen zijn voor Griekse staatsburgers maar dat vluchtelingen zich daar niet kunnen inschrijven. U heeft echter geen enkele poging ondernomen om zich in te schrijven (CGVS [A.], p. 9; CGVS [P.], p. 8).*

*Hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming i Griekenland geëerbiedigd worden, impliceert nochtans dat uw kansen op onderwijs gelijkaardig zijn aan Griekse staatsburgers.*
*Bijgevolg blijkt uit niets dat, indien jullie hiertoe de nodige stappen zouden zetten, jullie bij terugkeer naar Griekenland geen of onvoldoende toegang zullen hebben tot onderwijs.*

*Wat betreft het feit dat uw broer [A(x).] hier erkend is en dat jullie daarom ook hier willen zijn (CGVS [S.], p. 10; CGVS [N.], p. 10; CGVS [P.], p. 4) dient opgemerkt te worden dit een motief is van de Vluchtelingenconventie, noch onder de definitie van subsidiaire bescherming. Om een verblijfsvergunning in België te verkrijgen op basis van familiehereniging met uw in België verblijvend familielid, dient u de geëigende procedures zoals voorzien in de Vreemdelingenwet aan te wenden.*
*De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert werd aan uw dossier toegevoegd.*
*Uw nationaliteit, uw identiteit, uw religieuze overtuiging en uw blanco strafregister, zoals aangetoond door uw documenten, staan niet ter discussie.*
*Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.*
***C. Conclusie***
*Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.*
*Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggestuurd naar Afghanistan.*"

De bestreden beslissing genomen ten aanzien van S., S., eerste verzoekster, luidt:

"***A. Feitenrelaas***
*Volgens uw verklaringen bent u een etnische Hazara afkomstig uit Zarghah en bent u Afghaans staatsburger. Toen de taliban in 2021 de macht overnamen, verliet u met uw toen minderjarige, thans meerderjarige zoon [A(x).] (O.V. […]), uw zoon [A.] (O.V. […]) en uw twee dochters [N.] (O. V. […]) en [P.] (O.V. […]) Afghanistan. Via Pakistan en Iran reisden jullie naar Turkije. Na een verblijf van twee jaar in Turkije vertrok uw zoon [A(x).] naar België waar hij op 18 september 2023 om internationale bescherming verzocht. Op 28 juni 2024 werd hij erkend als vluchteling. U verliet samen met uw andere kinderen Turkije in november 2024 en reisden naar Griekenland waar jullie om internationale bescherming verzochten en waar jullie ongeveer vijf maanden in het opvangcentrum op Lesbos in een te krappe tent verbleven. Bovendien liet de medische behandeling in het centrum te wensen over. Op 28 januari 2025 werden jullie erkend als vluchteling. U wilde graag naar België reizen om bij uw zoon [A(x).] te zijn. Enkele dagen nadat jullie de verblijfsdocumenten in ontvangst namen, verlieten jullie het centrum en reisden jullie naar Athene om de volgende dag door te reizen naar België. Op 9 april 2025 verzocht u hier om internationale bescherming. U vreest de levensomstandigheden in Griekenland. Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u de volgende documenten neer: de taskara van uw overleden echtgenoot, twee documenten ter staving van zijn overlijden, uw ADET (Griekse verblijfskaart) geldig tot 27 januari 2028, uw Grieks paspoort, een medisch document van een Griekse arts, een brief van het Centre Culturel Ismailien te Parijs ter bevestiging van uw lidmaatschap van de Ismailigemeenschap en een Belgisch uittreksel uit uw strafregister.*
***B. Motivering***
*Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. U verklaarde weliswaar dat u zich moeilijk kan focussen, dat u soms duizelig bent en dat u de dingen niet goed begrijpt (CGVS S., p. 6). Er dient echter vastgesteld te worden dat u op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat er geen elementen of omstandigheden waren die uw deelname aan de procedure internationale bescherming konden bemoeilijken (Vragenlijst DVZ 'bijzondere procedurele noden'). Bovendien blijkt uit uw verklaringen op het Commissariaat-generaal dat u de aan u gestelde vragen begreep en dat u in staat bleek ze op een logische en coherente manier te beantwoorden. Voorts werd u er attent op gemaakt dat u niet moest aarzelen een seintje te geven indien u nood had aan een pauze of u de vragen niet goed begreep (CGVS S., p. 6). Aan het einde van het persoonlijk onderhoud gaf u bovendien te kennen dat u alle vragen goed begrepen had (CGVS S., p. 10). U bezorgde na uw persoonlijk onderhoud ook geen opmerkingen over het verloop van het persoonlijk onderhoud. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.*
*Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980.*

*Uit de elementen die voorhanden zijn, namelijk uw ADET, blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. Deze vaststelling wordt door u niet betwist.*
*Verder blijkt dat u zich voor uw asielmotieven baseert op de motieven die werden aangehaald door uw zoon [A.]. Inzake zijn verzoek om internationale bescherming werd een beslissing tot niet-ontvankelijkheid genomen die luidt als volgt:*

*"…"* (*idem* bestreden beslissing genomen ten aanzien van S., A.).

*Bijgevolg dient ook uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk te worden verklaard.*
*De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert werd aan uw dossier toegevoegd.*
*De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing niet wijzigen. Uw nationaliteit, uw identiteit, uw religieuze overtuiging, uw blanco strafregister en het overlijden van uw echtgenoot, zoals deze aangetoond werden door uw documenten, staan niet ter discussie.*
***C. Conclusie***
*Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.*
*Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggestuurd naar Afghanistan.*"

De bestreden beslissing genomen ten aanzien van S., N., luidt:
"***A. Feitenrelaas***
*Volgens uw verklaringen bent u een etnische Hazara afkomstig uit Zarghah en bent u Afghaans staatsburger. Toen de taliban in 2021 de macht overnamen, verliet u met uw moeder [S.] (O.V. […]), uw broers [A(x).] (O.V. […]) en [A.] (O.V. […]) en uw zus [P.] (O.V. […]) Afghanistan. Via Pakistan en Iran reisden jullie naar Turkije. In Turkije werkte u in een fruitbedrijf. Na een verblijf van twee jaar in Turkije vertrok [A(x).] naar België waar hij op 18 september 2023 om internationale bescherming verzocht. Op 28 juni 2024 werd hij erkend als vluchteling. U verliet samen met de rest van uw gezin Turkije in november 2024. Jullie reisden naar Griekenland waar jullie om internationale bescherming verzochten en waar jullie ongeveer vijf maanden in het opvangcentrum op Lesbos verbleven. Op 28 januari 2025 werden jullie erkend als vluchteling. Enkele dagen nadat jullie jullie verblijfsdocumenten in ontvangst namen, verlieten jullie het centrum en reisden jullie naar Athene. Na een overnachting op de luchthaven van Athene vertrok u de volgende dag, op 7 april 2025, naar België. Op 9 april 2025 verzocht u hier om internationale bescherming. U kan in Griekenland nergens heen en vreest er de levensomstandigheden. Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u uw Grieks paspoort, uw ADET (Griekse verblijfsvergunning) geldig tot 27 januari 2028 en een attest van het Centre Culturel Ismailien te Parijs ter staving van uw lidmaatschap van de Ismailigemeenschap neer.*
*B. Motivering*
*Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.*
*Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980.*
*Uit de elementen die voorhanden zijn, namelijk uw ADET, blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. Deze vaststelling wordt door u niet betwist.*
*Verder blijkt dat u zich voor uw asielmotieven baseert op de motieven die werden aangehaald door uw broer [A.]. Inzake zijn verzoek om internationale bescherming werd een beslissing tot niet-ontvankelijkheid genomen die luidt als volgt:*

*"…"* (*idem* bestreden beslissing genomen ten aanzien van S., A.).

*Bijgevolg dient ook uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk te worden verklaard.*
*De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert werd aan uw dossier toegevoegd.*
*Aan uw identiteit, uw nationaliteit en uw religie, zoals gestaafd door uw documenten, wordt niet getwijfeld.*
***C. Conclusie***
*Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.*
*Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggestuurd naar Afghanistan.*"

De bestreden beslissing genomen ten aanzien van S., P., luidt:

"***A. Feitenrelaas***
*Volgens uw verklaringen bent u een etnische Hazara afkomstig uit Zarghah en bent u Afghaans staatsburger. Toen de taliban in 2021 de macht overnamen, verliet u met uw moeder [S.] (O.V. […]), uw broers [A(x).] (O.V. […]) en [A.] (O.V. […]) en uw zus [N.] (O.V. […]) Afghanistan. Via Pakistan en Iran reisden jullie naar Turkije. Daar werkte u in een fruitbedrijf. Na een verblijf van twee jaar in Turkije vertrok [A(x).] naar België waar hij op 18 september 2023 om internationale bescherming verzocht. Op 28 juni 2024 werd hij erkend als vluchteling. U verliet samen met de rest van uw gezin Turkije in november 2024. Jullie reisden naar Griekenland waar jullie om internationale bescherming verzochten en waar jullie ongeveer vijf maanden in het opvangcentrum op Lesbos verbleven. Op 28 januari 2025 werden jullie erkend als vluchteling. Enkele dagen nadat jullie jullie verblijfsdocumenten in ontvangst namen, verlieten jullie het centrum en reisden jullie naar Athene. Na een overnachting op de luchthaven van Athene vertrok u de volgende dag, op 7 april 2025, naar België. Op 9 april 2025 verzocht u in België om internationale bescherming. U kan in Griekenland nergens heen en vreest er de levensomstandigheden. Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u uw Grieks paspoort, uw ADET (Griekse verblijfsvergunning) geldig tot 27 januari 2028 en een brief van het Centre Culturel Ismailien ter staving van uw lidmaatschap van de Ismailigemeenschap neer.*
***B. Motivering***
*Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.*
*Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980.*
*Uit de elementen die voorhanden zijn, namelijk uw ADET, blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. Deze vaststelling wordt door u niet betwist.*
*Verder blijkt dat u zich voor uw asielmotieven baseert op de motieven die werden aangehaald door uw broer [A.]. Inzake zijn verzoek om internationale bescherming werd een beslissing tot niet-ontvankelijkheid genomen die luidt als volgt:*

*"…"* (*idem* bestreden beslissing genomen ten aanzien van S., A.).
*Bijgevolg dient ook uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk te worden verklaard.*
*De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert werd aan uw dossier toegevoegd.*
*Aan uw identiteit, uw nationaliteit en uw religieuze overtuiging, zoals aangetoond door uw documenten, wordt niet getwijfeld.*
***C. Conclusie***
*Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.*
*Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u door Griekenland internationale bescherming werd verleend en dat u om die reden niet mag worden teruggestuurd naar Afghanistan.*"

2. Over de rechtspleging

De commissaris-generaal is niet verschenen en heeft zich ook niet laten vertegenwoordigen ter terechtzitting.
Oud artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt: *"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."*

Artikel 2.50 van de Wet van 17 juni 2026 betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is in identieke bewoordingen opgesteld als het oude artikel 39/59 § 2 van de wet van 15 december 1980.

Oud artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de commissaris-generaal ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en de verzoeker te erkennen als vluchteling of hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.
Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).
Krachtens artikel 5.13 van de wet van 17 juni 2026 betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen treedt deze wet in werking op 12 juni 2026 en krachtens artikel 5.11 van dezelfde wet zijn de bepalingen van deze wet van toepassing op alle beroepen die op het moment van de inwerkingtreding van deze wet nog hangende zijn voor de Raad, voor de procedurele stappen die nog niet zijn afgehandeld. In afwijking hiervan

bepaalt artikel 5.12 § 3 van de wet betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dat voor alle beroepen die op het moment van de inwerkingtreding van deze wet hangende zijn voor de Raad en waarvoor in toepassing van artikel 39/74 van de wet van 15 december 1980 reeds een terechtzitting werd vastgesteld, de procedure verloopt overeenkomstig de bepalingen die van toepassing waren voor de inwerkingtreding van deze wet. Beide partijen werden opgeroepen voor de terechtzitting van 20 augustus 2026 met een beschikking van 10 juni 2026. De datum van de terechtzitting werd bijgevolg vastgesteld en meegedeeld aan beide partijen voor de inwerkingtreding van deze wet.

3. Verzoekschrift

3.1. In een eerste en enig middel voeren verzoekers een kennelijk onredelijke beoordeling en een schending aan van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden (hierna: EVRM), artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (hierna: Handvest), artikel 22*bis* van de Belgische Grondwet, de artikelen 57/6, § 3, eerste lid, 3°, 57/6/2, § 1 en 74/13 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) en het zorgvuldigheidsbeginsel (noodzakelijkheid al de elementen van het dossier in aanmerking te nemen en het dossier op een voorzichtige wijze te behandelen).

3.2. Verzoekers houden eerst een theoretische uiteenzetting over de toepasselijke algemene principes onder verwijzing naar rechtspraak en gaan dan in op hun persoonlijke situatie. Verzoekers menen dat de commissaris-generaal onzorgvuldig te werk is gegaan en onvoldoende hun specifieke situatie onderzocht heeft. Zij menen dat, tegen de achtergrond van hun persoonlijke situatie, de situatie in Griekenland voor statushouders er zo slecht is, dat zij er in geval van terugkeer in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie dreigen terecht te komen. Vervolgens verwijzen zij in het kader hiervan naar algemene informatie omtrent de situatie van statushouders in Griekenland en gaan in op de moeilijkheden wat betreft de toegang tot huisvesting, de arbeidsmarkt, gezondheidszorg en sociale zekerheid. Verder bespreken zij de moeilijkheden in het kader van het hernieuwen van de Griekse verblijfsvergunning en het verkrijgen van een actieve AMKA en stellen dat een AMKA niet enkel gedeactiveerd wordt bij het verlopen van de verblijfsvergunning, maar ook wanneer het wettelijk verblijf in Griekenland onderbroken wordt. Vervolgens gaan zij in op de specifieke situatie van terugkerende statushouders, aangezien zij in een nog moeilijkere situatie terechtkomen dan statushouders die steeds in Griekenland verbleven hebben. Terugkerende statushouders naar Griekenland, na verblijf in een andere EU-lidstaat, hebben vaak geen geldige identificatiedocumenten zoals ADET, AMKA of AFM, wat hen belemmert in hun toegang tot sociale uitkeringen, werk, gezondheidszorg en huisvesting. Verzoekers verwijzen vervolgens naar een brief verstuurd door tien verschillende organisaties actief rond asiel en migratie in Griekenland. De brief stelt dat er ernstige feitelijke onjuistheden staan in het COI-rapport over Griekenland van 25 juli 2025, opgesteld door CEDOCA van het CGVS. Zij vrezen dat verder gebruik van dit rapport de rechten van asielzoekers en vluchtelingen kan schaden en de internationale en Europese verplichtingen van de Belgische autoriteiten kan ondermijnen. Daarom vragen zij dat de Belgische overheid het rapport in zijn huidige vorm onmiddellijk niet langer gebruikt. Vervolgens leggen verzoekers nog de nadruk op enkele recente ontwikkelingen binnen de rechtspraak van de Raad.
Verzoekers concluderen dat zij dreigen terecht te komen in een vicieuze cirkel van wederzijdse afhankelijkheden die elkaar versterken en hun situatie onhoudbaar maken. Zonder een vast adres zullen verzoekers geen toegang hebben tot het verkrijgen van essentiële documenten zoals een AMKA of AFM.
Zonder deze documenten blijven verzoekers uitgesloten van sociale voorzieningen, zoals gezondheidszorg en recht op arbeid, waardoor hun situatie nog precairder wordt. De ontoegankelijkheid van de publieke gezondheidszorg vormt een bijkomende uitdaging. Dit gebrek aan toegang tot zorg kan verzoekers gezondheid en weerbaarheid verder ondermijnen, wat opnieuw hun kansen op werk en stabiliteit verkleint.
Tegelijkertijd wordt toegang tot werk verhinderd door een gebrek aan basisvoorzieningen zoals de onmogelijkheid om zonder een adres een legaal arbeidscontract te verkrijgen. De lange wachttijden voor de verlenging van het ADET verergeren deze problemen. Bij gebrek aan een document dat kan aantonen dat verzoekers over een verblijfsrecht beschikken in Griekenland en op de vernieuwing van hun verblijfstitel wachten, zullen zij ernstig belemmerd worden in het vinden van werk en huisvesting. In deze omstandigheden dreigen verzoekers volledig uitgesloten te worden van een menswaardig bestaan, ondanks het feit dat zij in Griekenland (theoretisch) over internationale bescherming beschikken.

3.3. Vervolgens gaan verzoekers in op hun persoonlijke situatie. Zij stellen dat zij allen een intrinsieke kwetsbaarheid hebben omdat zij behoren tot de Hazara-gemeenschap. Uit bronnen blijkt dat Hazara's, als sjiitische bevolkingsgroep uit Afghanistan, ook tijdens hun verblijf in derde landen geconfronteerd worden met specifieke vormen van discriminatie en marginalisering. De commissaris-generaal miskent zo een essentieel aspect van verzoekers profielen bij de beoordeling van hun verzoeken om internationale bescherming. Het is algemeen bekend dat Afghanen in Griekenland vaak grote gemeenschappen vormen. Deze gemeenschappen bieden onderlinge steun bij administratieve procedures, maar ook bij het dagelijks overleven in een vaak moeilijke en vijandige omgeving. Verzoekers kunnen echter niet rekenen op dergelijke

steun. Verzoekers halen ook hun medische situatie aan. S. is bijzonder kwetsbaar en worstelt met verschillende gezondheidsproblemen. Ze bevindt zich in een kwetsbare situatie, gekenmerkt door ernstige en voortdurende gezondheidsproblemen die een aanzienlijke impact hebben op haar dagelijks functioneren. Ze heeft in Griekenland meermaals geprobeerd de nodige medische ondersteuning en behandelingen te verkrijgen, zonder enig succes. Verzoekers vonden in Griekenland daarnaast ook geen werk. Gedurende hun verblijf in Griekenland hebben verzoekers, na het verkrijgen van de Griekse documenten, onmiddellijk naar werk gezocht, maar zonder succes. In Griekenland waren geen maatschappelijk assistenten of dergelijke die verzoekers wegwijs konden maken in Griekenland en hen, bijvoorbeeld, naar interimkantoren konden sturen. Zij spraken de taal niet waardoor het allerminst een eenvoudige opdracht was om interimkantoren te vinden, in tegenstelling tot wat de commissaris-generaal lijkt te veronderstellen. Verder beschikken verzoekers in Griekenland over geen enkel familiaal, sociaal of affectief netwerk. Een eventuele terugkeer naar Griekenland zou ertoe leiden dat verzoekers volledig geïsoleerd zouden zijn en verstoken van elk sociaal vangnet.
De eenheid van het gezin speelt volgens verzoekers ook een rol in hun dossier. De jongere broer/zoon van verzoekers woont namelijk in België en beschikt hier over de vluchtelingenstatus. Verzoekers hebben reeds benadrukt hoe belangrijk het was voor hen om herenigd te worden met A(x). en terug een compleet gezin te vormen. Het beginsel van eenheid van gezin beoogt te voorkomen dat gezinnen van elkaar worden gescheiden wanneer zij om redenen die verband houden met een risico op vervolging of een situatie van veralgemeende onveiligheid gedwongen werden uiteen te gaan. Dit beginsel had in de bestreden beslissingen en bij de beoordeling van het dossier van verzoekers in aanmerking moeten worden genomen, aangezien het een belangrijke plaats inneemt in de internationale regelgeving. Verzoekers gaan in op rechtspraak hieromtrent en verwijzen naar artikel 8 van het EVRM en artikel 7 van het Handvest. Gezien de bijzondere omstandigheden van verzoekers zou een scheiding van het gezin een onevenredige inbreuk vormen op het recht van verzoekers op respect voor hun gezinsleven. Uit de verklaringen van verzoekers blijkt op consistente wijze dat de aanwezigheid van A(x). in België een doorslaggevende factor vormde in hun beslissing om naar België te komen. Deze verklaringen tonen niet alleen de affectieve band aan tussen de verschillende gezinsleden, maar ook de reële afhankelijkheid die bestaat binnen het gezin.
Ten slotte stellen verzoekers dat hun verklaringen overeenstemmen met de beschikbare landeninformatie, waardoor aangenomen kan worden dat zij wel degelijk met een hele reeks problemen geconfronteerd werden in Griekenland, wat het leven voor hen daar onmogelijk maakte. Verzoekers hebben wel degelijk concrete elementen aangebracht waaruit blijkt dat zij niet over effectieve bescherming beschikken in Griekenland. Er is geen sprake van een gebrek aan intentie om een duurzaam leven op te bouwen in Griekenland, maar wel van een onvermogen van de Griekse autoriteiten om ervoor te zorgen dat verzoekers een menswaardig leven kunnen leiden. Uit verzoekers verklaringen, in combinatie met de algemene landeninformatie, blijkt afdoende dat zij in geval van terugkeer naar Griekenland in een toestand van verregaande materiële deprivatie zullen terechtkomen die een schending uitmaakt van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.
Verzoekers menen dat hen op basis van hun afkomst uit Afghanistan de vluchtelingenstatus toegekend moet worden.

3.4. Verzoekers vragen in hoofdorde de bestreden beslissingen te hervormen en hen de hoedanigheid van vluchteling toe te kennen. In ondergeschikte orde vragen zij hen de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. In uiterst ondergeschikte orde vragen zij de bestreden beslissingen te vernietigen en de dossiers terug te sturen naar het CGVS voor bijkomend onderzoek.

3.5. Verzoekers voegen volgende documenten toe aan hun verzoekschrift:
1. Bestreden beslissingen;
2. Aanstelling BJB;
3. Brief van 19 november 2025;
4. Arrest RVV van 4 december 2025;
5. Arrest RVV van 20 februari 2026;
6. Arrest RVV van 6 maart 2026;
7. Luc Denys*, "Het beginsel eenheid van het gezin in het vluchtelingenrecht: dead or alive?"*, T. Vreemd. 2022, nr. 3;
8. Loonfiche en arbeidscontract van A.;
9. Verblijfstitel A(x).

4. Aanvullende nota's

4.1. De verzoekers leggen een aanvullende nota van 2 augustus 2026 neer waarbij in toepassing van oud artikel 39/76 van de Vreemdelingenwet volgende nieuwe elementen ter kennis worden gebracht:
- Getuigenissen van hun netwerk;
- Medisch attest van 5 juni 2026.

Verzoekers leggen er terechtzitting een tweede aanvullende nota neer in toepassing van oud artikel 39/76 van de Vreemdelingenwet waarbij zij volgde nieuw element ter kennis brengen:

- Attestation de suivi psychologique, 12 augustus 2026.

4.2. De commissaris-generaal legt een aanvullende nota van 5 augustus 2026 neer waarbij in toepassing van oud artikel 39/76 van de Vreemdelingenwet volgende nieuwe elementen ter kennis worden gebracht:
- "*Recognised Refugees 2026. Access of beneficiaries of international protection to documents and socio-economic rights*", gepubliceerd door RSA in april 2026;
- "*COI Focus. GRECE. Activation de l'AMKA et accès au marché du travail*", gepubliceerd op 13 februari 2026;
- "*COI Focus. GRECE. Accès aux soins de santé et détention d'un AMKA*", gepubliceerd op 31 maart 2026;
- "*COI Focus Griekenland. HELIOS+ en Helios Junior*", gepubliceerd door Cedoca op 17 juni 2026;
- "*Country Report : Greece. Update 2025*", gepubliceerd door AIDA/ECRE in juli 2026.

5. Beoordeling

5.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal.

Volledigheidshalve wijst de Raad erop dat krachtens artikel 79, lid 3 van Verordening (EU) 2024/1348 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 tot vaststelling van een gemeenschappelijke procedure voor internationale bescherming in de Unie en tot intrekking van Richtlijn 2013/32/EU (hierna Asielprocedureverordening) de voor 12 juni 2026 ingediende verzoeken om internationale bescherming onder Richtlijn 2013/32/EU vallen.
De huidige verzoeken om internationale bescherming werden ingediend op 9 april 2025 zodat de bepalingen van deze richtlijn, zoals omgezet in de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna Vreemdelingenwet) van toepassing zijn. De bepalingen van de Verordening (EU) 2024/1347 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die voor subsidiaire bescherming in aanmerking komen, en voor de inhoud van de verleende bescherming, tot wijziging van Richtlijn 2003/109/EG van de Raad en tot intrekking van Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad (hierna Verordening (EU) 2024/1347) zijn krachtens artikel 42 van deze verordening van toepassing met ingang van 1 juli 2026.

5.2. De bestreden beslissingen werden genomen op grond van oud artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Dit artikel voorziet in de mogelijkheid om een verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren wanneer deze reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie.

5.3. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers een verzoek indienden in Griekenland op 4 november 2024 en dat zij als vluchteling werden erkend op 28 januari 2025 en dat hen een verblijfsvergunning werd uitgereikt (AD, documenten, stuk 3). De verblijfsvergunning van verzoeker is nog geldig tot en met 21 januari 2028. De verblijfsvergunningen van S., N. en P. zijn afgeleverd in Lesbos op 28 januari 2025 en nog geldig tot en met 27 januari 2028. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat aan vluchtelingen een verblijfsvergunning wordt afgeleverd die drie jaar geldig is ((AD, stuk 3, AD. Stuk 1, AD, stuk 1 en AIDA, Country Report Greece, Update 2025, p. 253).

Verzoekers betwisten de vaststellingen hierover in de bestreden beslissingen die steun vinden in het administratief dossier als dusdanig niet.
Bijgevolg is voldoende aangetoond, zoals terecht vastgesteld in de bestreden beslissingen, dat verzoekers reeds internationale bescherming genieten in een andere EU- lidstaat, met name Griekenland.

Er zijn geen gegevens waaruit blijkt dat verzoekers deze beschermingsstatus niet meer zou genieten. Uit de bepalingen van Verordening (EU) 2024/1347 volgt dat een onderscheid moet worden gemaakt tussen de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning, die in de tijd beperkt kan zijn en hernieuwbaar en de toegekende internationale beschermingsstatus, die slechts in een beperkt aantal gevallen kan worden beëindigd of

ingetrokken. Er liggen geen elementen voor waaruit zou kunnen blijken dat de aan verzoekers in Griekenland toegekende vluchtelingenstatus werd ingetrokken of beëindigd.

Bijgevolg wordt *in casu* vermoed dat verzoekers geen nood hebben aan internationale bescherming in België, precies omdat zij reeds internationale bescherming genieten in een ander land, met name Griekenland.

Om deze reden werden verzoekers' beschermingsverzoeken niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel, vervat in artikel 33, lid 2, a), van de richtlijn 2013/32/EU. Volledigheidshalve wijst de Raad erop dat de recente wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ter uitvoering van het Migratie-en asielpact van de Europese Unie, het artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, op grond waarvan de bestreden beslissing werd genomen en dat de omzetting vormt naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel vervat in artikel 33, lid 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming ongewijzigd laat.

Dit wederzijds vertrouwensbeginsel betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

5.4. Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van "*tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken*", dan vallen deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak (*cf.* HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 89).

Het kan voorts niet volledig worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid, wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163/17, *Jawo*, pt. 95).

5.5. Verzoekers verklaren niet te kunnen terugkeren naar Griekenland omdat zij aldaar de levensomstandigheden vrezen en omdat zij in Griekenland nergens heen kunnen.

5.6. Vooreerst wordt de situatie onderzocht van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en dit op basis van de meest recente en volledige landenrapporten waarover de Raad in de huidige fase van de procedure beschikt.

Beide partijen leggen verschillende rapporten voor van gespecialiseerde instellingen of organisaties die de actuele situatie van statushouders in Griekenland onderzoeken, zowel wat betreft de inhoud van de in de artikelen 24 tot en met 35 van de Verordening (EU) 2024/1347 bedoelde rechten en voordelen waarop zij als statushouders aanspraak maken (onder meer m.b.t. werk, huisvesting, sociale voorzieningen en gezondheidszorg), als wat betreft de toegang tot deze rechten en voordelen. Ook de situatie van statushouders bij terugkeer naar Griekenland na verblijf elders buiten het Griekse grondgebied wordt hierin belicht en besproken.

Uit de verstrekte informatie blijkt duidelijk dat de situatie van statushouders in Griekenland moeilijk blijft op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale en gezondheidszorgdiensten.

Uit het geheel van de informatie beschikbaar in het rechtsplegingsdossier blijkt dat het beleid van de Griekse autoriteiten erop gericht is van begunstigden van internationale bescherming te verwachten dat zij zelfstandig zijn en voor hun eigen bestaansmiddelen zorgen, terwijl zij belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels moeten overwinnen om toegang te krijgen tot bepaalde officiële documenten en zij – zeker wanneer zij terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken – kunnen worden geconfronteerd met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden. Dit betekent dat het voor statushouders moeilijk kan zijn om zelfstandig hun rechten te doen gelden en in de meest elementaire behoeften als voedsel, onderdak en stromend water te voorzien.

Griekenland kent een algemeen juridisch en beleidskader, dat gericht is op een algemene integratie in de Griekse samenleving van statushouders. In februari 2022 heeft Griekenland een nationale strategie voor integratie vastgesteld waarin de noodzaak van een alomvattende integratieaanpak wordt erkend. Er bestaan verschillende initiatieven op landelijk, regionaal en lokaal niveau, al dan niet met ondersteuning van IGO's en NGO's, die de algemene integratie van statushouders in de Griekse samenleving trachten te bevorderen. Tekortkomingen in de uitvoering van de bestaande wetgeving vormen evenwel een aanzienlijke belemmering voor een soepele integratie. Deze belemmeringen hebben onder meer betrekking op de afgifte en verlenging van verblijfsvergunningen, formaliteiten voor de afgifte van basisdocumentatie (zoals de gezondheidsverzekering, bankrekeningen, belastinggegevens), erkenning van kwalificaties, toegang tot werk en scholing, toegang tot huisvesting en in het algemeen een gebrek aan huisvesting in Griekenland (*"Communication on the status of migration management in mainland Greece"*, Europese Commissie, 4 april 2025, p. 12-14).
Uit de landeninformatie volgt dat statushouders bepaalde persoonlijke documenten en gegevens nodig hebben die elementair zijn om hun rechten en voordelen als statushouder in Griekenland te doen gelden, zoals deze voortvloeien uit artikelen 24 tot en met 35 van de Verordening (EU) 2024/1347 en die hen toegang verschaffen tot basisvoorzieningen, zoals toegang tot werk, huisvesting, gezondheidszorg, en sociale voorzieningen.

Het gaat meer bepaald om de afgifte van een Griekse verblijfsvergunning (ADET), die wordt afgeleverd op basis van de internationale beschermingsstatus, een fiscaal registratienummer (AFM) en een sociale zekerheidsnummer (AMKA). Het al dan niet beschikken over deze officiële documenten is aldus belangrijk voor de vraag of statushouders in Griekenland het risico lopen om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht te komen. Uit de landeninformatie blijkt dat het bezit van een geldige ADET immers een voorwaarde is voor het verkrijgen van een sociale zekerheidsnummer (AMKA), terwijl het bezit van een AFM, al dan niet indirect, een voorwaarde vormt voor, o.a., het openen van een bankrekening, het huren van een woning, toegang tot de arbeidsmarkt of het verkrijgen van een AMKA, en het bezit van een AMKA een voorwaarde uitmaakt om, o.a., toegang te krijgen tot sociale voorzieningen, (gratis) gezondheidszorg en de arbeidsmarkt (*"Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland"*, Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, september 2024, p. 12, 24; *"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights",* RSA/PRO ASYL, maart 2025; *"Recognised Refugees 2026. Access to documents and socio-economic rights",* RSA/PRO ASYL, april 2026; *"Country Report: Greece. Update 2024"*, AIDA/ECRE, 18 september 2025, p. 264-266; *"Country Report: Greece. Update 2025"*, AIDA/ECRE, juli 2026, p. 287-290). Naast voormelde documenten hebben statushouders in Griekenland ook een reisdocument nodig om een bankrekening te openen of om toegang te hebben tot het platform van het ministerie van Financiën (AADE) en het online belastingplatform 'Taxisnet' (*"Country Report: Greece. Update 2024"*, AIDA/ECRE, 18 september 2025, p. 256-257; *"Country Report: Greece. Update 2025"*, AIDA/ECRE, juli 2026, p. 280-281). Zowel erkende vluchtelingen als subsidiaire beschermden kunnen reisdocumenten van de Griekse overheden verkrijgen (*"Country Report: Greece. Update 2024"*, AIDA/ECRE, 18 september 2025, p. 253-257; *"Country Report: Greece. Update 2025"*, AIDA/ECRE, juli 2026, p. 277-281). Statushouders moeten evenwel belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels overwinnen om toegang te krijgen tot voormelde officiële documenten. Het verkrijgen en verlengen van bepaalde documenten blijkt vaak complex te zijn, waarbij administratieve obstakels veel statushouders ervan weerhouden de documenten te verkrijgen die nodig zijn voor de toegang tot fundamentele socio-economische basisrechten zoals toegang tot gezondheidszorg, huisvesting, sociale voorzieningen, de arbeidsmarkt, onderwijs, het openen van een bankrekening en zelfs juridische bijstand (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 4-6, 20 en 22; *"Recognised Refugees 2026. Access to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, april 2026; *"Country Report: Greece. Update 2024"*, AIDA/ECRE, 18 september 2025, p. 236-239; *"Country Report: Greece. Update 2025"*, AIDA/ECRE, juli 2026, p. 254-257).

A. Eerste afgifte van een ADET

Volgens de zogenaamde ADET-verordening wordt de beslissing tot toekenning van een ADET in principe opgenomen in de beslissing tot toekenning van de internationale beschermingsstatus die door de

asielautoriteiten of door de beroepsinstantie wordt afgegeven. In elk geval moet de beslissing tot toekenning van een ADET aan de begunstigde worden meegedeeld op dezelfde dag als de beslissing inzake het verzoek om internationale bescherming. Dit is overeenkomstig een omzendbrief van het Griekse ministerie van Migratie en Asiel. Ondanks deze regel geeft de Griekse asieldienst op dit moment nog steeds ADET-beslissingen als aparte administratieve handelingen af, die ze samen met de beslissing over de goedkeuring van de asielaanvraag aan de betrokken statushouder meedeelt.

Vervolgens moeten statushouders binnen zes maanden per e-mail een afspraak maken met de Griekse politie om de nodige documenten en vingerafdrukken voor de daadwerkelijke fysieke afgifte van een ADET voor te leggen. De Griekse politie tracht de afspraken binnen 10 dagen na de e-mail vast te leggen. Statushouders moeten vervolgens in persoon op hun afspraak verschijnen, met pasfoto's en een plechtige verklaring in het Grieks waaruit hun verblijfplaats blijkt. Het duurt vervolgens 1 tot 2 maanden vooraleer de ADET effectief kan worden afgehaald. Statushouders worden niet persoonlijk verwittigd dat hun ADET gedrukt is en/of klaar is om te worden opgehaald. Wekelijks verschijnen er online lijsten met de zaaknummers waarvan de ADET-kaarten klaar liggen om te worden afgehaald. Er wordt van statushouders verwacht dat zij deze lijsten dagelijks nakijken (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 5-17; *"Recognised Refugees 2026. Access to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, april 2026, p. 8-24; "*Country Report: Greece. Update 2024"*, AIDA/ECRE, 18 september 2025, p. 236-239; *"Country Report: Greece. Update 2025"*, AIDA/ECRE, juli 2026, p. 253-254).

B. Fiscaal registratienummer (AFM)

Er moet een onderscheid worden gemaakt tussen personen die voor 31 december 2020 een beschermingsverzoek indienden en zij die na 31 december 2020 een beschermingsverzoek hebben ingediend.

Sinds 31 december 2020 wordt automatisch een fiscaal registratienummer (AFM) aangemaakt bij het beschermingsverzoek. Personen die na 31 december 2020 een verzoek om internationale bescherming indienen, krijgen bijgevolg automatisch een AFM-nummer wanneer zij hun kaart als verzoeker om internationale bescherming ontvangen. De instanties die belast zijn met de registratie van hun verzoek vervolledigen de procedure voor de uitgifte van een AFM online en reiken daarbij een AFM-certificaat uit aan de verzoekers. Een statushouder die na 31 december 2020 een beschermingsverzoek indiende, zou in principe een AFM-nummer moeten hebben. Wanneer internationale bescherming wordt verleend, gaat deze AFM mee over naar de ADET.

Na het verkrijgen van internationale bescherming en een verblijfsvergunning moet een statushouder vervolgens een afspraak maken bij het bevoegde belastingkantoor (DOY) om de gegevens van zijn AFM bij te werken. Dit is evenwel niet mogelijk indien de ADET is verstreken. Personen die automatisch een AFM-nummer hebben gekregen, kunnen geen TAXISnet-codes, die noodzakelijk zijn voor transacties met AADE en andere publieke diensten, aanvragen zonder voorafgaandelijk hun gegevens te hebben geactualiseerd bij het belastingkantoor. Aanvragen voor TAXISnet-codes moeten online gebeuren via het AADE-platform dat enkel beschikbaar is in het Grieks. Na de aanvraag wordt een afspraak gemaakt met het bevoegde belastingkantoor om de TAXISnet-codes te ontvangen.

Personen die voor 31 december 2020 een beschermingsverzoek hebben ingediend, die geen AFM-nummer hebben verkregen en wiens ADET nog geldig is, kunnen een AFM-nummer aanvragen via een videogesprek met een medewerker van de bevoegde autoriteit. Ook kan een AFM-nummer aangevraagd worden door een bezoek van de persoon of een gemachtigde aan het plaatselijke belastingkantoor (DOY) in de woonplaats van de statushouder. Bij de registratie bij dit belastingkantoor wordt om een adresbewijs gevraagd. Dit kan een certificaat van een opvanglocatie zijn, een energierekening of een kopie van een huurcontract op naam van de statushouder. Statushouders die dakloos zijn of geen adresbewijs kunnen overleggen, kunnen geen AFM-nummer verkrijgen. Als gevolg hiervan kunnen zij geen belastingaangifte indienen of een belastingverklaring ontvangen.

Een AFM-nummer wordt automatisch gedeactiveerd eens de ADET vervalt en kan niet worden gebruikt tot de ADET wordt verlengd (*"Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland"*, Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, september 2024, p. 19-20; *"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 20-21).

C. Afgifte en activering van een AMKA

Een AMKA, dit is een sociale zekerheidsnummer, is vereist voor, onder meer, de toegang tot sociale voorzieningen, de gezondheidszorg en de arbeidsmarkt. Samen met de afgifte van de verblijfsvergunning is

de Griekse asieldienst verplicht om statushouders te informeren dat zij voortaan in aanmerking komen voor een AMKA en dat zij binnen één maand de wettelijk vereiste stappen moeten ondernemen om dit nummer aan te vragen (*"Country Report: Greece. Update 2024",* AIDA/ECRE, 18 september 2025, p. 236; *"Country Report: Greece. Update 2025"*, AIDA/ECRE, juli 2026, p. 254). Om een AMKA te verkrijgen, moet de statushouder de Griekse autoriteiten vragen om zijn voorlopig sociale zekerheidsnummer (toegekend aan verzoekers om internationale bescherming om tijdens de behandeling van hun verzoek toegang te krijgen tot de gezondheidszorg, zgn. PAAYPA) om te zetten in een AMKA, een sociale zekerheidsnummer. Deze omzetting gebeurt binnen een maand na de afgifte van de ADET. De omzetting gebeurt niet automatisch maar moet worden gevraagd. Obstakels en langdurige wachttijden voor het verkrijgen van een ADET kunnen de afgifte van een AMKA beïnvloeden en dus ook de toegang voor statushouders tot het gezondheidszorgsysteem.

Sinds de AMKA-verordening van 23 december 2023 is de afgifte van een AMKA vanaf 1 april 2024 gekoppeld aan de voorwaarde van *"een geldige verblijfstitel in het land met toegang tot de arbeidsmarkt"*.
De redenering hierachter is dat mensen die hun ADET niet verlengen geen belang meer hebben bij een AMKA, aangezien zij niet meer in Griekenland verblijven en daarom niet meer onder het Griekse sociale zekerheidsstelsel vallen. Deze verordening is ingegeven vanuit de gedachte om arbeidsmigratie en sociale zekerheid aan elkaar te koppelen. Een onbedoeld gevolg is dat de AMKA van statushouders bij het aflopen van hun ADET wordt gedeactiveerd, ook indien er een verlengingsaanvraag in behandeling is. De aanvraag voor een AMKA moet in persoon gebeuren voor een zgn. KEP (dienstencentrum voor burgers) of e-EFKA (nationaal fond voor sociale zekerheid). Sinds 22 december 2024 vallen de uitgifte, activering en reactivering van de AMKA evenwel onder de verantwoordelijkheid van het ministerie van Migratie en Asiel.

Sinds 1 april 2024 wordt een AMKA, het sociale zekerheidsnummer, na voorlegging van een geldige ADET, bij een eerste afgifte inactief afgegeven. Om de daarbij horende rechten van o.m. gezondheidszorg en sociale voorzieningen te genieten, moet dit AMKA-nummer vervolgens worden geactiveerd. In tegenstelling tot wat in de wet is bepaald, kunnen statushouders hun AMKA niet onder dezelfde voorwaarden activeren als Griekse burgers. Artikel 6 (5) van de AMKA-verordening bepaalt dat derdelanders hun wettelijk verblijf alsook hun (daadwerkelijk) verblijf in Griekenland moeten aantonen en stipuleert welke stukken daartoe moeten worden voorgelegd. Wettelijk verblijf word in beginsel aangetoond door het voorleggen van een geldig paspoort van een derde land of een geldig reisdocument alsook een geldige verblijfstitel voor Griekenland met recht op toegang tot de arbeidsmarkt. Hierbij moet echter worden opgemerkt dat artikel 6 (5) uitdrukkelijk stipuleert dat statushouders zijn vrijgesteld van het voorleggen van een geldig paspoort of reisdocument, zodat het voorleggen van een geldige ADET in beginsel volstaat als bewijs van wettelijk verblijf (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 23; *"Recognised Refugees 2026. Access to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, april 2026, p. 34-39). Een bewijs van (daadwerkelijk) verblijf in Griekenland kan bestaan uit onder meer één van de volgende documenten: een fiscaal woonplaatsattest, eigendomsbewijs, huurovereenkomst, verklaring van gratis concessie of inwoning, verblijfsbewijs in het kader van bepaalde huisvestingsprogramma's, certificaat van verblijf in een studentenaccommodatie,…. Daklozen kunnen dit document vervangen door een certificaat van gebruik van een slaapzaal of een certificaat afgegeven door de gemeentelijke sociale dienst of het gemeenschapscentrum. Gedetineerden moeten een certificaat van detentie overleggen. Daarnaast moeten statushouders ook een bewijs van werk voorleggen, zoals een certificaat van aanwerving van een werkgever (een "*employment hiring certificate from an employer"* in de Engelse vertaling van de reeds geciteerde AMKA-verordening; in het *"Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland"* van september 2024 worden ook de termen *"intentieverklaring van een werkgever"* en *"werkgeversverklaring"* gebruikt), een arbeidsovereenkomst die is *geüpload* in het informatiesysteem van het ministerie van Werkgelegenheid (ERGANI), een verklaring van de bevoegde belastingdienst dat men als zelfstandige is begonnen of een bewijs van studie.

Met deze laatste voorwaarde behandelt de Griekse wet statushouders anders dan Griekse en Unieburgers, voor wie de bovenstaande vereisten alternatief en niet cumulatief gelden.

De eis dat alle statushouders een certificaat van aanwerving van een werkgever of een in ERGANI *geüpload* arbeidscontract of een verklaring van zelfstandig ondernemerschap van de bevoegde belastingdienst moeten indienen voor de activering van de AMKA, heeft tot gevolg dat statushouders die nog niet legaal werken of vanwege hun gezondheidstoestand niet kunnen werken, automatisch worden uitgesloten van toegang tot openbare gezondheidszorg en sociale voorzieningen.

De Griekse ombudsman en de Europese Commissie hebben hierover reeds hun bezorgdheden geuit. Het Griekse ministerie van Migratie en Asiel heeft toegegeven dat een wetswijziging nodig is, die tot nu toe niet is doorgevoerd. Ten slotte zorgt de eis van een 'geldige' verblijfsvergunning (ADET) voor een actieve AMKA voor ernstige problemen in de praktijk, omdat de AMKA automatisch wordt gedeactiveerd op de dag nadat de verblijfsvergunning is verlopen, als deze niet is verlengd of als de internationale of tijdelijke

beschermingsstatus is ingetrokken. Dit betekent dat de eventuele lange wachttijden voor de verlenging van de ADET (zie *infra*) onvermijdelijk invloed hebben op de activeringsstatus van de AMKA.

Daarnaast volgt uit artikel 7, lid 1, c) van de AMKA-verordening dat de AMKA eveneens wordt gedeactiveerd wanneer er niet langer sprake is van een actueel verblijf in Griekenland. Een AMKA wordt volgens artikel 8 van de AMKA-verordening gereactiveerd als aan de voorwaarden van artikelen 5 en 6 van de verordening is voldaan (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 22-24*"Recognised Refugees 2026. Access to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, april 2026, p. 39; "*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland"*, Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, september 2024, p. 20-22; *Country Report: Greece. Update 2024*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 202, 266-267; *"Country Report: Greece. Update 2025"*, AIDA/ECRE, juli 2026, p. 291; COI Focus Grèce, Activation de l'AMKA ert accès au marché du travail, 13 februari 2026 en vertaling van de AMKA wetgeving).

D. Afgifte van reisdocumenten

Het verkrijgen van een reisdocument in Griekenland voor statushouders gebeurt niet automatisch. Dit document kost 84,40 euro voor volwassenen en 73, 60 euro voor kinderen. Om het te verkrijgen, moeten statushouders bij het bevoegde paspoortbureau van de Griekse politie een afspraak maken om een aanvraag in te dienen. Zij moeten daarvoor alle vereiste documenten (inclusief het betalingsbewijs via een Grieks online platform) voorleggen, zoals hun geldige ADET, het elektronische betalingsbewijs, en pasfoto's voorleggen. Personen die subsidiaire bescherming genieten, moeten ook een verklaring van hun diplomatieke dienst overleggen waarin wordt bevestigd dat zij geen nationaal paspoort kunnen verkrijgen. Deze stap brengt extra kosten met zich mee. Om te weten of het reisdocument klaar is, moet een lijst worden geraadpleegd die regelmatig online wordt gepubliceerd. Een reisdocument kan alleen persoonlijk worden afgehaald bij het regionaal asielkantoor (RAO) in Athene, Thessaloniki of Kreta (*"Country Report: Greece. Update 2024"*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 253-257; *"Country Report: Greece. Update 2025"*, AIDA/ECRE, juli 2026, p. 277-281; *"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 18-19; *"Recognised Refugees 2026. Access to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, april 2026, p. 24; Refugee.info Greece, *Travel Documents Greece*).

E. Huisvesting

Van statushouders in Griekenland wordt verwacht dat zij het opvangcentrum waar zij verbleven 30 dagen na het verkrijgen van hun status verlaten en dat zij daarna zelf op zoek gaan naar huisvesting (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 3; *"Recognised Refugees 2026. Access to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, April 2026, p. 4).

Het zogenaamde HELIOS-project (*Hellenic Integration Support for Beneficiaries of International Protection*) was in de periode van juli 2019 tot juli 2022 het voornaamste officiële integratieprogramma in Griekenland voor statushouders. Het HELIOS-project werd geïmplementeerd door de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) met de steun van de EU ten bedrage van 60 miljoen euro en de bijstand van verschillende NGO's en lokale besturen. Sinds 1 januari 2022 werden het beheer en de financiering van het HELIOS-project overgenomen door het Griekse ministerie van Migratie en Asiel. Dit is tot op heden het belangrijkste integratieproject in Griekenland geweest. Via dit project hebben 47 753 begunstigden van internationale bescherming welkomstcursussen, scholing en ondersteuning bij het vinden van werk gekregen. Het project verleende ook huisvestingssteun en organiseerde activiteiten die mensen hielpen aansluiting te vinden en een bijdrage te leveren aan hun nieuwe gemeenschap. Vanaf de start van het project tot 31 oktober 2024 hebben 10 816 huishoudens actieve ondersteuning in de vorm van huursubsidie ontvangen. Het HELIOS-project liep officieel af op 30 november 2024 en was reeds gestopt met het ontvangen van nieuwe inschrijvingen en het verlenen van de meeste essentiële diensten sinds 1 september 2024.

Het werd vanaf januari 2025 vervangen door het HELIOS+-project, gefinancierd door het Europees Sociaal Fonds (ESF+), om de voortzetting van dit integratieprogramma op lange termijn te waarborgen. Daarnaast werd er ook een Helios Junior programma opgestart. HELIOS+ en Helios Junior zijn twee integratieprogramma's van de IOM, gericht op begunstigden van internationale of tijdelijke bescherming in Griekenland. Beide programma's zijn mee ontworpen door het Griekse ministerie van Migratie en Asiel. De IOM coördineert de programma's en Griekse NGO's of Griekse afdelingen van internationale NGO's voeren deze in heel het land uit. Het aantal begunstigden, het budget en de looptijd van HELIOS+ liggen per regio vast in toekenningsbesluiten van de nationale overheid. Deze aspecten variëren van regio tot regio. HELIOS+ loopt van 1 januari 2025 tot ten laatste 30 juni 2027. Ook Helios Junior heeft een vastgelegd aantal begunstigden en loopt tot mei 2027. De IOM bepaalt de toelatingscriteria. Dit project sluit volgens de

IOM volledig aan bij de Nationale Strategie voor Integratie van de Griekse overheid, maar met een specifieke focus op het verbeteren van de inzetbaarheid op de arbeidsmarkt.

HELIOS+ verstrekt een of meerdere integratiediensten aan begunstigden van internationale of tijdelijke bescherming, met focus op vijf domeinen:
- loopbaanbegeleiding en aansluiting op de arbeidsmarkt via training en contact met werkgevers;
- individuele ondersteuning inzake toegang tot sociale en openbare diensten;
- integratiecursussen met taalonderwijs Grieks en de cursus *"the European way of life"*, en vorming in sociale vaardigheden;
- huisvestingsondersteuning voor zelfstandig wonen: met huursubsidies voor maximaal twaalf maanden en een eenmalige bijdrage in de installatiekosten (bijdrage zelfstandig leven), en hulp bij het zoeken van een verblijf;
- gemeenschapsgerichte activiteiten die sociale cohesie en culturele uitwisseling stimuleren.

Statushouders die een huursubsidie ontvangen, moeten verplicht deelnemen aan de vormingen in de volgende drie domeinen: de individuele loopbaanbegeleiding, de individuele ondersteuning bij sociale en openbare diensten en alle integratiecursussen. Zij ontvangen een bijdrage voor zelfstandig leven en een huursubsidiebedrag volgens de grootte van hun huishouden. Statushouders die verhuizen naar een aangewezen gebied buiten de grote steden, krijgen vier extra maandelijkse huurtoelagen als aanmoediging.

Op het online platform www.heliospiti.com is betaalbare huisvesting beschikbaar, specifiek bedoeld voor HELIOS+. Het IOM-project *Providing Assistance for Transitioning Housing Solutions* (PATHS) voorziet een uitbreiding van dit platform, niet alleen in Griekenland maar ook in België en Frankrijk. PATHS wordt gefinancierd door ESF+ en loopt van 1 november 2024 tot 31 oktober 2027. Sommige woningen zijn gekoppeld aan speciale ondersteuningsprogramma's zoals HELIOS+, maar PATHS richt zich in wezen op huisvesting voor alle begunstigden van internationale of tijdelijke bescherming.

Het HELIOS+-programma richt zich op twaalf van de dertien regio's van het land. Volgens de *factsheet* van de IOM zijn er per 31 juli 2025 acht HELIOS+-centra verdeeld over zes regio's. Er zijn twee centra in Centraal-Macedonië en Kreta en telkens één centrum in Attica, Peloponnesos, Thracië en West-Griekenland. Deze centra zullen de bestaande Integratiecentra voor Migranten (*Kéntro Ensomátosis Metanastón,* KEM) aanvullen en samenwerken met lokale diensten. De IOM zegt te focussen op regio's en gemeenten waar nog geen integratiecentra bestaan. De bestaande KEM's geven aan migranten informatie, vorming, advies en ondersteuning bij integratie, juridische kwesties, sociale diensten en toegang tot de arbeidsmarkt. Ze werken samen met lokale instanties en verwijzen door naar gespecialiseerde diensten. Het personeel bestaat uit onder andere een intercultureel bemiddelaar, een maatschappelijk werker, een migratiejurist en een psycholoog. De website van het ministerie van Migratie en Asiel vermeldt tien KEM's in zes regio's.

Kandidaten voor het Helios+-programma moeten volgens de procedure voldoen aan de drie volgende criteria:
(i) wettelijke status: ze moeten officieel een besluit hebben gekregen van de Griekse asieldienst waarin internationale bescherming is toegekend (vluchtelingenstatus of subsidiaire bescherming), of ze moeten begunstigden zijn van tijdelijke bescherming in Griekenland op basis van het Uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 van de Raad van de Europese Unie, of ze moeten via gezinsherenigingsprocedures met een vluchteling naar Griekenland zijn overgeplaatst volgens de relevante wetgeving, of ze moeten een verblijfsvergunning van gelijke duur hebben als gezinsleden van een begunstigde van internationale bescherming volgens de relevante wetgeving;
(ii) arbeidsstatus: aanvragers moeten op het moment van registratie bij HELIOS+ werkloos zijn, met een geldige werkloosheidskaart van de openbare dienst voor arbeidsvoorziening (*Dimosia Ypiresía Apascholísis*, DYPA);
(iii) registratietermijn: begunstigden moeten zich binnen een termijn van maximaal 24 maanden registreren vanaf het moment dat zij een bepaalde juridische status hebben gekregen. Iemand die meer dan 24 maanden geleden een van deze beslissingen heeft ontvangen, komt bijgevolg niet in aanmerking. De exacte registratietermijn kan afhankelijk van de regio ook minder dan 24 maanden zijn, want de looptijd van HELIOS+ verschilt van regio tot regio. Verder moeten begunstigden zich uiterlijk zes maanden vóór de einddatum van het betreffende regionale project inschrijven.

Deelname aan HELIOS+ is mogelijk voor een periode van maximaal 18 maanden. De procedure staat in het Arabisch, Frans, Grieks en Oekraïens op de website van IOM. De online brochure over HELIOS+ is beschikbaar in zeven talen: het Arabisch, Engels, Farsi/Dari, Frans, Grieks, Oekraïens en Somali. IOM heeft ook een Facebookpagina over HELIOS+. Verder is er een HELIOS+ Helpline via Telegram.
De selectie van de deelnemers gebeurt volgens IOM uitsluitend op basis van twee criteria: of iemand voldoet aan de voorwaarden (geschiktheid) en de volgorde van aanmelding. Als het aantal plaatsen in een regio al

bezet is, komt men op een wachtlijst ("*finalist*"). Eerdere inschrijvingen blijven geldig. De website en brochures van de IOM maken geen melding van voorrangsgroepen.

Er is een bezorgdheid dat het nieuwe HELIOS+-project lijkt te zijn ontworpen op een kleinere schaal die niet beantwoordt aan de werkelijke behoeften van de vluchtelingenpopulatie in Griekenland (*"COI Focus Griekenland: Helios+ en Helios Junior"*, 17 september 2025, Cedoca, p. 2-12; ;*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 29-30; *"Recognised Refugees 2026. Access to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, April 2026, p. 47; *"Communication on the status of migration management in mainland Greece"*, Europese Commissie, 4 april 2025, p. 12-13).

Helios Junior richt zich volgens de website van de IOM op voormalige niet-begeleide minderjarigen die legaal in Griekenland verblijven. Niet alleen begunstigden van internationale of tijdelijke bescherming, maar ook geregistreerde asielzoekers met een asielzoekerskaart kunnen zich voor dit programma aanmelden. Over de leeftijdsgrens is de informatie niet eenduidig. Statushouders moeten volledig zelfstandig kunnen functioneren, het individuele integratieplan volgen en mogen geen verslavende middelen gebruiken. Dit programma werkt met voorrangsgroepen. De brochure maakt niet duidelijk welke criteria hierbij prioritair zijn. De brochure en de website van de IOM, respectievelijk in het Grieks en in het Engels, geven duidelijke informatie over de procedure. Er is een folder met informatie in zeven talen: het Arabisch, Engels, Farsi, Frans, Grieks, Somali en Urdu. De IOM stelt dat verschillende instanties mee de aanvraag kunnen indienen, zoals opvangcentra voor niet-begeleide minderjarigen, NGO's, enz. De startdatum van dit programma is onduidelijk, maar verschillende bronnen geven aan dat het loopt tot mei 2027 ("*COI Focus Griekenland: Helios+ en Helios Junior"*, 17 september 2025, Cedoca, p. 13-17).

Het risico voor statushouders in Griekenland om, na de periode van 30 dagen waarin zij hun opvangplaats moeten verlaten na het verkrijgen van internationale bescherming, in een situatie van dakloosheid terecht te komen, is zeer groot. Het is immers zeer moeilijk om binnen die periode van 30 dagen de nodige documenten en middelen te verkrijgen om hun integratie te starten en huisvesting te verkrijgen.

Voor het verkrijgen van een huisvestingstoelage is een verblijf van minstens 5 jaar in Griekenland vereist waardoor statushouders vaak niet aan deze voorwaarde voldoen. Zelfs statushouders die het HELIOS-programma hebben doorlopen, dreigen opnieuw dakloos te worden nadat hun huurtoeslag is geëindigd, gelet op obstakels van discriminatie en gebrek aan betaalbare huisvesting. Bovendien ontvangen statushouders bij terugkeer naar Griekenland geen informatie over de nodige procedures om hun rechten aldaar als statushouder te doen gelden.

Statushouders kunnen toegang krijgen tot tijdelijke opvangcentra voor daklozen. De toegang tot deze opvangcentra kan voor statushouders door tal van factoren in de praktijk echter beperkt zijn, bijvoorbeeld omdat sommige centra alleen mensen accepteren die Grieks of Engels spreken, omdat naast geldige documenten zoals een verblijfsvergunning, AFM en AMKA, medische onderzoeken op huidziekten, röntgenfoto's van de borstkas en een psychiatrische evaluatie een vereiste zijn voor toegang tot alle opvangcentra en omdat deze centra hun volledige capaciteit al bijna hebben bereikt (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 29-33, *"Recognised Refugees 2026. Access to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, April 2026, p. 51-53; *"Country Report: Greece. Update 2024"*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 257-261; *"Country Report: Greece. Update 2025"*, AIDA/ECRE, juli 2026, p. 281-285).
De Raad merkt op dat er weinig studies beschikbaar zijn over dakloosheid bij statushouders in Griekenland.

F. Arbeidsmarkt

Wat de toegang tot de arbeidsmarkt betreft, voorziet de Griekse wet in een volledige en automatische toegang tot werk voor statushouders onder dezelfde voorwaarden als de nationale onderdanen, zonder de verplichting om een werkvergunning te verkrijgen.

In de praktijk moeten statushouders beschikken over een geldige ADET, een geldig AFM-nummer en een geldig AMKA-nummer.
Enkel in het RSA/PRO ASYL-rapport wordt gesteld dat tevens een actieve AMKA nodig is. Om deze reden betoogt RSA/PRO ASYL dat de Griekse wetgeving een cirkelredenering hanteert waarbij toegang tot basisrechten als minimumvoorwaarde voor integratie in de gastsamenleving en de zoektocht naar werk in feite afhankelijk is van reeds verzekerd werk ("*Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*", RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 24 en 34 en *Recognised Refugees 2026. Access to documents and socio-economic rights*", RSA/PRO ASYL, april 2026, p. 38-39).

Geen enkele andere bron bevestigt evenwel dat een actieve AMKA nodig is om toegang te krijgen tot de arbeidsmarkt. In het AIDA-rapport wordt hiervan geen melding gemaakt (*"Country Report: Greece. Update 2025"*, AIDA/ECRE, juli 2026, p. 285). Het verslag "*Feitenonderzoek*" stelt dan weer dat statushouders in de praktijk naast een ADET in het bezit dienen te zijn van een AMKA-nummer voor de afdracht van sociale lasten en een AFM om legaal arbeid in loondienst te verrichten ("*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland"*, Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, september 2024, p. 38).
In zijn antwoord per e-mail van 22 december 2025 op een vraag tot verduidelijking vanwege de commissaris-generaal, stelt het hoofd van de Griekse asieladministratie, de heer M.K., dat statushouders met een geldige ADET het recht hebben om te werken onder dezelfde voorwaarden als Griekse onderdanen, mits zij in het bezit zijn van een AMKA-nummer. Volgens hem vereist de betrokken wetgeving niet dat de AMKA geactiveerd moet zijn (CEDOCA, *"COI Focus, Grèce. Activation de l'AMKA et accès au marché du travail"*, 13 février 2026).

Gelet op het geheel van de bronnen die voorliggen kan in de huidige stand van zaken worden besloten dat een actieve AMKA geen voorwaarde is om in Griekenland legaal te kunnen werken. Een AMKA-nummer volstaat.

Verder is de registratie bij een zgn. e-EFKA nodig om een AMA te bekomen. Een AMA is een sociaal verzekeringsnummer voor werk / sociale afdrachten. Uit de landeninformatie blijkt dat indien een statushouder voor het eerst gaat werken, ook een AMA (National Insurance Number) vereist is. Deze ontvangt de statushouder na registratie bij het register van Insured Persons of the National Social Security Fund (ΕΦΚΑ / EFKA). Om een AMA te bekomen zijn volgens het Verslag Feitenonderzoek naar de situatie van statushouders in Griekenland de volgende documenten nodig: verblijfsvergunning, werkgeversverklaring (formulier E3), AFM, AMKA, adresbewijs, bankrekeningnummer (Verslag Feitenonderzoek naar de situatie van statushouders in Griekenland, p. 38). Refugee.Info vermeldt dezelfde vereiste documenten. Deze recente bronnen maken geen melding van de vereiste van een geactiveerd AMKA-nummer om een AMA te bekomen of specifieke problemen van toegang tot EFKA voor statushouders.

Verder moet rekening worden gehouden met hoge werkloosheidscijfers en extra obstakels als gevolg van de concurrentie met Griekssprekende werknemers, waarbij onderdanen van derde landen oververtegenwoordigd zijn in de werkloosheidsstatistieken. Veel statushouders zijn werkzaam in de informele economie, waardoor zij geen toegang hebben tot de sociale zekerheid, kwetsbaarder zijn en in bepaalde gevallen aan boetes worden blootgesteld (*"Country Report: Greece. Update 2024"*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 261-262).

In de mededeling van de Commissie kan nog worden gelezen:

"*De capaciteit van het Griekse directoraat voor maatschappelijke integratie is versterkt door middel van het instrument voor technische ondersteuning van de Commissie, in het bijzonder met betrekking tot het ontwerp, de ontwikkeling en de invoering van hervormingen op het gebied van integratie. Bovendien is het ministerie van Migratie en Asiel bezig met het ontwerp van een onlineplatform voor sociale inclusie om de toegang van derdelanders tot de Griekse arbeidsmarkt te vergemakkelijken. Dit is een aanvulling op andere initiatieven om de integratie van begunstigden van internationale bescherming op de arbeidsmarkt te bevorderen.*
*Ook een project dat steunt op de herstel- en veerkrachtfaciliteit en sinds de tweede helft van 2022 wordt uitgevoerd, bereidt vluchtelingen voor op toetreding tot de arbeidsmarkt en bevordert samenwerking met bedrijven en andere belanghebbenden. Andere integratie-initiatieven zijn onder meer speciale banenbeurzen voor lokale werkgevers en begunstigden van internationale bescherming in de opvang- en identificatiecentra (georganiseerd in samenwerking met de UNHCR en de IOM) en het opzetten van centrale contactpunten om derdelanders informatie te verschaffen en gespecialiseerde diensten te bieden (door ESF+ gefinancierde centra voor integratie van migranten). Deze initiatieven leiden tot samenwerkingen en netwerken die begunstigden helpen contact te leggen met diensten en programma's voor maatschappelijke integratie en geven uitvoering aan activiteiten in het kader van maatschappelijke integratie die de sociale cohesie bevorderen .*
*Het ministerie van Migratie en Asiel heeft meer initiatieven op dit gebied aangekondigd, zoals de integratiebureaus in opvangfaciliteiten en speciale projecten uit hoofde van het Zwitsers-Griekse samenwerkingsprogramma 2023-2026. Bovendien werken de autoriteiten aan aanvullende integratiemaatregelen, met financiering die in de programmeringsperiode 2021-2027 beschikbaar is via het Europees Sociaal Fonds+.*
*De UNHCR is actief betrokken bij gerichte activiteiten om de integratie van vluchtelingen te bevorderen, met behulp van proefprojecten zoals een project in het kader van autorijden en verkeersveiligheid, taalcursussen voor volwassen vluchtelingen op de eilanden en hulp aan personen met een handicap bij het verkrijgen van toegang tot sociale voorzieningen. Het door de UNHCR beheerde ADAMA-centrum is een plek waar begunstigden praktische hulp, advies en bijstand kunnen krijgen bij het vinden van hun weg op de Griekse*

*arbeidsmarkt. Daarnaast zijn er verschillende initiatieven op lokaal niveau, zoals de raden voor integratie van migranten en vluchtelingen, die verschillende gemeenten in het leven hebben geroepen om activiteiten te ontplooien die burgerparticipatie mogelijk maken. Verschillende steden hebben het netwerk van steden voor integratie opgezet, dat informatie over goede praktijken voor de integratie van migranten en vluchtelingen plant, organiseert, invoert en uitwisselt. De gemeente Athene heeft het Atheens coördinatiecentrum voor migranten- en vluchtelingenkwesties opgericht om de samenwerking tussen de stad Athene en het maatschappelijk middenveld, internationale organisaties en de centrale overheid te vergemakkelijken*" ("*Communication on the status of migration management in mainland Greece"*, Europese Commissie, 4 april 2025, p. 14-15).

G. Sociale voorzieningen

Wat de toegang tot sociale voorzieningen betreft, genieten statushouders toegang tot sociale voorzieningen zonder dat er onderscheid wordt gemaakt tussen vluchtelingen en personen die subsidiaire bescherming genieten. Een belangrijke ontwikkeling in 2024 was de belemmering van de toegang tot alle sociale uitkeringen, aangezien de activering van de AMKA, die voor het verkrijgen van deze uitkeringen vereist is, afhankelijk is van het bestaan van een geldig arbeidscontract, een certificaat van aanwerving van een werkgever (intentieverklaring of werkgeversverklaring) of zelfstandig ondernemerschap. Statushouders die vanwege hun gezondheidstoestand niet kunnen werken, worden uitgesloten van toegang tot sociale voorzieningen, wat in strijd is met artikel 29 van de Griekse Asielwet, aangezien het bezit van een actief AMKA-nummer noodzakelijk is voor toegang tot sociale uitkeringen van de Organisatie voor Welzijnsuitkeringen en Sociale Solidariteit. Daarnaast zouden statushouders dezelfde rechten moeten genieten en de nodige sociale voorzieningen krijgen volgens de voorwaarden die gelden voor Griekse onderdanen, zonder discriminatie.

Uit de informatie blijkt dat de voorwaarden met betrekking tot de verblijfsduur waarvan de toekenning van talrijke sociale tegemoetkomingen afhankelijk is, geen rekening houden met de bijzondere situatie van begunstigden van internationale bescherming. Dit heeft een verschil in behandeling tot gevolg tussen begunstigden van internationale bescherming en Griekse onderdanen, waarbij statushouders *de facto* worden uitgesloten van verschillende vormen van sociale bijstand. Om in aanmerking te komen voor sociale uitkeringen in Griekenland, moet een statushouder minstens vijf jaar legaal en permanent in Griekenland hebben gewoond, maar afhankelijk van de sociale uitkering kan deze vereiste worden uitgebreid tot meer dan tien jaar permanent legaal verblijf. Dit is onder meer het geval voor de huisvestingstoelage (waarvoor een legaal en duurzaam verblijf van vijf jaar in Griekenland is vereist), de geboortetoelage (toegankelijk voor alle moeders die twaalf jaar lang ononderbroken legaal op Grieks grondgebied verblijven), de maandelijkse kinderbijslag (toegankelijk voor wie vijf jaar permanent en ononderbroken in Griekenland verblijft), invaliditeitsuitkeringen (die een onderzoek door een accreditatie-centrum vereisen waaruit blijkt dat wie om betaling van deze uitkeringen verzoekt voor ten minste 67% arbeidsongeschikt is), evenals uitkeringen voor niet-verzekerde gepensioneerden (toegankelijk voor wie vijftien jaar lang permanent en ononderbroken in Griekenland verblijft). Deze *de facto* uitsluiting van statushouders van de toegang tot bepaalde sociale uitkeringen is het gevolg van een politieke keuze van de Griekse autoriteiten die, gezien de strekking van de informatie over deze kwestie, niet lijkt te zullen veranderen.

De Europese Commissie heeft bijgevolg in januari 2023 een aanmaningsbrief aan Griekenland gestuurd (INFR(2022)2044) wegens niet-omzetting van alle bepalingen uit de richtlijn 2011/95/EU. De Europese Commissie is hiermee een inbreukprocedure gestart tegen Griekenland, mede wegens verschillende obstakels die statushouders ervaren in hun toegang tot de sociale voorzieningen, zoals bepaald in artikel 29 van de richtlijn 2011/95/EU. Het vereiste van een arbeids- en verblijfsverleden in Griekenland om aanspraak te kunnen maken op sociale voorzieningen behelst volgens de inbreukprocedure mogelijk een ongerechtvaardigd onderscheid tussen statushouders en Griekse staatsburgers of inwoners van Griekenland ("*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*", Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, september 2024, p. 23). Na beoordeling van het Griekse antwoord is de Commissie van mening dat Griekenland zijn verplichtingen uit hoofde van de richtlijn 2011/95/EU niet is nagekomen en heeft zij daarom besloten om in mei 2025 een met redenen omkleed advies uit te brengen wegens niet-naleving van bepaalde bepalingen uit deze richtlijn. De Commissie stelt daarbij dat een volledige naleving van de richtlijn 2011/95/EU essentieel is voor het goed functioneren van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel. Het hoofddoel van deze richtlijn is enerzijds te verzekeren dat de lidstaten gemeenschappelijke criteria toepassen voor de identificatie van personen die werkelijk bescherming behoeven en anderzijds ervoor te zorgen dat deze personen in alle lidstaten over bepaalde minimumvoordelen kunnen beschikken. Na het uitsturen van dit met redenen omkleed advies, heeft Griekenland twee maanden tijd om te reageren en de nodige maatregelen te nemen. Niet-naleving hiervan kan de Commissie ertoe doen besluiten de zaak aan het Hof van Justitie van de Europese Unie voor te leggen. Uit dit alles blijkt dat meer dan drie jaar na de aanmaningsbrief van de Europese Commissie,

Griekenland nog steeds geen stappen heeft ondernomen om aan de Unierechtelijke normen te voldoen (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 22-27; (*"Recognised Refugees 2026. Access to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, April 2026, p. 41-42; *"Country Report: Greece. Update 2024"*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 202 en p. 264-265; *"Country Report: Greece. Update 2025"*, AIDA/ECRE, juli 2026, p. 287-290).

Tot op heden ligt geen informatie voor met betrekking tot het eventuele inleiden van een zaak bij het Hof van Justitie. Minstens blijkt dat meer dan drie jaar na de aanmaningsbrief van de Europese Commissie Griekenland in mei 2025 nog steeds geen stappen heeft ondernomen om aan de EU-normen te voldoen.

Er bestaat geen specifieke uitkering voor statushouders om hun toegang tot het socialezekerheidsstelsel te garanderen. De financiële tegemoetkoming die verzoekers om internationale bescherming ontvangen en die wordt beschouwd als onderdeel van de materiële hulp die hen in die hoedanigheid is toegekend (zgn. '*cash assistance*'), wordt automatisch niet meer uitbetaald maar direct stopgezet van zodra de bank op de hoogte wordt gesteld van de beslissing om de verzoeker een internationale beschermingsstatus te verlenen, zelfs wanneer deze beslissing nog niet aan deze verzoeker werd meegedeeld (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 25; (*"Recognised Refugees 2026. Access to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, April 2026, p. 41).

Het gegarandeerde minimuminkomen (een toelage van 216 euro per huishouden met een aanvulling voor elke extra volwassene (108 euro) of kind (54 euro) is formeel toegankelijk voor statushouders. Er zijn echter meerdere cumulatieve voorwaarden waaraan moet worden voldaan. Daardoor worden in de praktijk veel statushouders uitgesloten, zoals individuen of gezinnen die door gebrek aan financiële middelen gedwongen worden om in te trekken bij personen of huishoudens die boven de armoedegrens leven, daklozen die geen dakloosheidsattest kunnen voorleggen of mensen die in kraakpanden of in informele vluchtelingenkampen wonen of die informeel naar kennissen verhuizen om te voorkomen dat ze op straat moeten leven. Op dezelfde manier geven de bevoegde Griekse autoriteiten (die geen tolkendiensten hebben en daarom niet kunnen communiceren met mensen die geen Grieks of Engels spreken) alleen dakloosheidsbewijzen uit aan mensen die formeel aantonen dat ze voldoen aan andere voorwaarden voor toegang tot sociale rechten – waaronder het bezit van verblijfsdocumenten – zodat in de praktijk veel daklozen geen toegang hebben tot het gegarandeerde minimuminkomen. Ook mensen die subsidies ontvangen in het kader van het HELIOS-woonbijstandsprogramma worden uitgesloten van dit minimuminkomen. Om een gegarandeerd minimuminkomen aan te vragen, moeten statushouders in het bezit zijn van een geldige ADET, AFM, TAXISnet-codes, een belastingverklaring en een AMKA, alsook een bankrekening hebben (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 27-28; (*"Recognised Refugees 2026. Access to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, April 2026, p. 43-44; "*Country Report: Greece. Update 2025*", AIDA/ECRE, september 2025, p. 265; *"Country Report: Greece. Update 2025"*, AIDA/ECRE, juli 2026, p. 289).

H. Gezondheidszorg

Iedere statushouder in Griekenland heeft recht op gratis toegang tot primaire, secundaire en tertiaire gezondheidszorg onder dezelfde voorwaarden als Griekse onderdanen.

Wet 4368/2016 voorziet in het recht op gratis toegang tot de gezondheidszorg voor statushouders. De gezondheidszorg bestaat uit toegang tot publieke gezondheidszorg (openbare ziekenhuizen, openbare medische centra, gezondheidscentra, gemeentelijke klinieken) en sluit dus toegang tot private zorgaanbieders uit.

Artikel 33 van de wet 4368/2016 garandeert gratis gezondheidszorg voor niet-verzekerde personen en kwetsbare groepen, wat betekent dat de Griekse overheid voorziet in de dekking van de medische kosten. De begunstigden die beroep kunnen doen op deze gratis gezondheidszorg worden nader omschreven in artikel 33, lid 2 van de wet 4368/2016. Uit artikel 33, lid 2 onder c), punt ix) van de wet 4368/2016 volgt dat hieronder vallen "*personen die internationale bescherming genieten (erkende vluchtelingen en personen die subsidiaire bescherming genieten) en staatlozen en hun familieleden (echtgenoten en minderjarige of ten laste komende kinderen), die een geldige verblijfsvergunning hebben of wachten op een beslissing over een aanvraag tot verlenging van de internationale beschermingsstatus of een administratief of gerechtelijk beroep tegen een beslissing tot afwijzing van het verzoek tot verlenging, of op elk moment waarop het recht op administratief of gerechtelijk beroep bestaat*" (vrije vertaling, zie CEDOCA, *"COI Focus, Grèce. Accès aux soins de santé et détention d'un AMKA*", 31 mars 2026, met Franstalige vertaling van artikel 33 van de wet 4368/2016: "*ix) les bénéficiaires d'une protection internationale (réfugiés reconnus et bénéficiaires d'une protection subsidiaire) et les apatrides et les membres de leur famille (conjoint et enfants mineurs ou à charge) qu'ils soient titulaires d'un permis de séjour en cours de validité ou qu'une décision soit en attente concernant une demande de renouvellement du statut de protection internationale ou un recours*

*administratif ou judiciaire contre une décision de rejet de la demande de renouvellement ou à tout moment où le droit à un recours administratif ou contentieux existe*").

Artikel 33, lid 3 van de wet 4368/2016 stipuleert dat de begunstigden in het bezit moeten zijn van een AMKA-nummer. Bijgevolg hebben administratieve belemmeringen met betrekking tot de afgifte van een AMKA directe gevolgen voor de toegang voor statushouders tot gratis openbare gezondheidszorg in Griekenland (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"* van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 35; (*"Recognised Refugees 2026. Access to documents and socio-economic rights"* van RSA/PRO ASYL van April 2026, p. 56). Een statushouder zonder AMKA-nummer valt aldus niet onder artikel 33 van de wet 4368/2016.

In een omzendbrief van 3 november 2025 wordt gesteld dat als gevolg van de hervorming van de AMKA-verordening, de begunstigden onder artikel 33, lid 2, onder c) van de wet 4368/2016 geen actieve AMKA moeten voorleggen om toegang te krijgen tot ziekenhuiszorg en medisch-farmaceutische zorg in openbare gezondheidsinstellingen, op voorwaarde dat, al naar gelang het geval, de volgende bewijsstukken worden overgelegd:
*"(…)*

*ix) Personen die internationale bescherming genieten (erkende vluchtelingen en personen die subsidiaire bescherming genieten) en staatlozen en hun familieleden (echtgenoten en minderjarige of ten laste komende kinderen), ongeacht of zij in het bezit zijn van een geldige verblijfsvergunning of dat er een beslissing in behandeling is betreffende een verzoek tot verlenging van de internationale beschermingsstatus of een administratief of gerechtelijk beroep tegen een beslissing tot afwijzing van het verzoek tot verlenging of op elk moment waarop het recht op administratief of gerechtelijk beroep bestaat: een schriftelijke verklaring van de beslissing tot uitstel van verwijdering overeenkomstig de bepalingen van lid 4 van artikel 24 van wet nr. 3907/2011 (A 7)"* (vrije vertaling, zie CEDOCA, *"COI Focus, Grèce. Accès aux soins de santé et détention d'un AMKA"*, 31 mars 2026, met Franstalige vertaling van deze omzendbrief: "*ix) Les bénéficiaires d'une protection internationale (réfugiés reconnus et bénéficiaires d'une protection subsidiaire) et les apatrides et les membres de leur famille (conjoint et enfants mineurs ou à charge) qu'ils soient titulaires d'un permis de séjour en cours de validité ou qu'une décision soit en attente concernant une demande de renouvellement du statut de protection internationale ou un recours administratif ou judiciaire contre une décision de rejet de la demande de renouvellement ou à tout moment où le droit à un recours administratif ou judiciaire existe: Une attestation écrite de décision de report d'éloignement en application des dispositions du parag. 4 de l'article 24 de la loi n° 3907/2011*").

In de voormelde COI Focus wordt gesteld dat de vereiste van een opschorting van een terugkeerbesluit niet van toepassing is op statushouders die een geldige verblijfsvergunning hebben of een certificaat van de aanvraag tot vernieuwing van hun internationale beschermingsstatuut, maar dit gaat in tegen de geciteerde vertaling volgens dewelke een dergelijk document vereist is ongeacht of de statushouder in het bezit is van een geldige verblijfsvergunning of een beslissing over de vernieuwing van de verblijfsvergunning of de uitkomst van een beroep ter zake afwacht. Zonder bijkomende bronnen die de in de COI Focus gehanteerde lezing bevestigen, kan voornoemde interpretatie niet zonder meer worden bijgetreden.
In deze stand van zaken blijkt dan ook dat statushouders met een AMKA-nummer, die evenwel die nog niet werken of niet kunnen werken omwille van hun gezondheidstoestand of leeftijd (bijvoorbeeld ouderen) en dus hun AMKA niet kunnen activeren, in principe worden uitgesloten van gratis toegang tot de publieke gezondheidszorg.

Dit neemt niet weg dat een statushouder zonder AMKA of zonder actieve AMKA niet geheel verstoken zal zijn van toegang tot gezondheidszorg, maar deze is beperkt tot enkel spoedeisende hulp en medicatie (gratis of tegen een kleine vergoeding), op voorwaarde dat hij naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat: *"If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines for free from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription*" (UNHCR Greece*, "Living In Greece – Access to healthcare",* beschikbaar op: https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare; "*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*", september 2024, p. 49-51). Statushouders zonder actieve AMKA die niet in een opvangfaciliteit verblijven en een afspraak willen maken in een ziekenhuis, wordt aangeraden daarvoor een beroep te doen op een NGO. Psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook deels gedekt: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgeenheden of -centra (Refugee.info Greece, *"Health care without a social security number (PAAYPA or AMKA)"* beschikbaar op https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623; alsook de referentie via consulteerbare weblink naar Refugee.info Greece, *"Health insurance"* beschikbaar op https://greece.refugee.info/en-us/articles/

4985624835479, waarnaar wordt verwezen in voetnoten 89-90, 96-97 en 320 van "*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*", september 2024, p. 21, 51).

NGO's beheren ook medische centra en poliklinieken die verschillende medische diensten aanbieden aan statushouders, waaronder medische en psychologische hulp, psychosociale ondersteuning en begeleiding. Daarnaast hebben veel gemeenten medische centra waar statushouders en asielzoekers, ook degenen zonder AMKA, gebruik van kunnen maken (*"Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland"*, september 2024, p. 49-51, 67; "*Communication on the status of migration management in mainland Greece"*, Europese Commissie, 4 april 2025, p. 4, 7-8, 12 ).

De toegang tot de gezondheidszorg wordt in de praktijk belemmerd door een aanzienlijk tekort aan middelen en capaciteit voor zowel buitenlanders als de lokale bevolking. Afhankelijk van de benodigde zorg is er gewoonlijk een wachttijd van enkele weken of maanden. Dit is het gevolg van het bezuinigingsbeleid dat in Griekenland wordt gevoerd. De taalbarrière blijft het belangrijkste obstakel voor de toegang tot de gezondheidszorg voor statushouders. Afspraken in de publieke gezondheidszorg worden gemaakt via een betalend telefoonnummer dat uitsluitend in het Grieks of Engels verloopt. Een afspraak kan ook online worden gemaakt, maar dan enkel in het Grieks. Wie geen Grieks of Engels spreekt, heeft dus geen directe toegang tot de openbare gezondheidszorginstellingen. Bovendien blijven ziekenhuizen in de regio Attica kampen met aanzienlijke tekorten aan tolkendiensten om met buitenlandse patiënten te communiceren (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 35; *Recognised Refugees 2026. Access to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, april 2026, p. 59; "*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*", september 2024, p. 49-51; "*Country Report: Greece. Update 2024"*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 209, 266-268; *"Country Report: Greece. Update 2025"*, AIDA/ECRE, juli 2026, p. 290-293).

I. Verlenging van een ADET

Naast de algemene uitdagingen voor statushouders in Griekenland zien terugkerende statushouders, wiens ADET vervallen is, zich gesteld voor bijkomende administratieve en praktische uitdagingen. Uit de door beide partijen verstrekte informatie blijkt dat de verlenging van een ADET van statushouders die vanuit een andere lidstaat van de Europese Unie naar Griekenland terugkeren uiterst moeilijk kan zijn en dat deze situatie maanden kan aanhouden.

In beginsel moeten verzoeken om verlenging van een ADET uiterlijk 30 dagen voor het verstrijken van de vergunning bij de Griekse asieldienst worden ingediend. Wanneer de verblijfsvergunning te laat wordt verlengd zonder goede reden, wordt een boete van 100 euro opgelegd. In een omzendbrief wordt toegelicht wat goede redenen kunnen zijn. In de praktijk is deze boete nog nooit opgelegd (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 7; *"Recognised Refugees 2026. Access to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, april 2026, p. 12; "*Country Report: Greece*. *Update 2024*", AIDA/ECRE, september 2025, p. 236; *"Country Report: Greece. Update 2025"*, AIDA/ECRE, juli 2026, p. 254). Statushouders die niet langer over een geldige ADET beschikken, kunnen te maken krijgen met zeer lange wachttijden voor de verlenging van de verblijfsvergunning en andere noodzakelijke documenten voor de effectieve uitoefening van hun rechten als statushouder. Bovendien lopen statushouders na terugkeer uit een andere lidstaat een groot risico om voor langere tijd dakloos te worden. Als de ADET vervalt, worden de AFM en de AMKA automatisch gedeactiveerd waardoor een risico ontstaat dat een statushouder bepaalde rechten verliest, zoals uitkeringen verbonden aan tewerkstelling dan wel werkloosheid of toegang tot gezondheidzorg.

Het al dan niet hebben van een geldige ADET is dus een belangrijke factor voor de beoordeling van het risico voor statushouders in Griekenland om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht te komen. Dit geldt ook voor statushouders die terugkeren uit een andere EU-lidstaat. Het ontbreken van een geldige ADET kan voor statushouders die naar Griekenland terugkeren een aanzienlijk obstakel vormen voor de uitoefening van hun rechten als statushouder in dit land en moet daarom in aanmerking worden genomen bij een toekomstgerichte beoordeling van de te verwachten levensomstandigheden van de verzoeker als persoon die internationale bescherming geniet bij terugkeer naar Griekenland.

Uit de informatie waarover de Raad beschikt, blijkt dat de aanvragen om verlenging via het versturen van een standaardformulier per e-mail bij de asielautoriteiten moeten worden ingediend, samen met een digitale pasfoto, en dat de beslissing over de gevraagde verlenging ook per e-mail aan de aanvrager wordt ter kennis gebracht. Statushouders ontvangen geen bevestiging dat hun e-mail met verlengingsaanvraag werd ontvangen en/of geregistreerd (*"Country Report: Greece. Update 2024"*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 235-239; *"Country Report: Greece. Update 2025"*, AIDA/ECRE, juli 2026, p. 253-257; *"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 7-9; *"Recognised Refugees 2026. Access to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, april 2026, p. 11-12).

Omdat er in dit stadium geen rechtsbijstand wordt geboden, kunnen statushouders die analfabeet zijn en/of niet over de nodige technische vaardigheden beschikken moeilijkheden ondervinden bij het aanvragen van de verlenging van hun verblijfsvergunning (*"Country Report: Greece. Update 2024"*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 236; *"Country Report: Greece. Update 2025"*, AIDA/ECRE, juli 2026, p. 254).

De Griekse wetgeving voorziet dat de registratie van de verlengingsaanvraag normaliter op dezelfde dag als de ontvangst ervan moet gebeuren. Begin 2024 deelde de Griekse asieldienst mee dat de registratie ten laatste plaatsvindt 5 dagen na de ontvangst van de verlengingsaanvraag, maar RSA stelt vast dat de loutere registratie vaak deze termijn overschrijdt. Het loutere registreren en *uploaden* van de verlengingsaanvragen in de databank voor verblijfsvergunningen (zgn. *"Alkyoni II"*) kan twee weken tot zelfs maanden in beslag nemen. Zodra de verlengingsaanvraag is ingediend, moeten de Griekse autoriteiten de nodige controles uitvoeren, zoals het nagaan van het verleden en de achtergrond van de aanvrager in het kader van de openbare orde of nationale veiligheid (antecedentenonderzoek), alvorens een beslissing te nemen. Gezien het aantal verlengingsaanvragen, het gebrek aan personeel bij de asielinstanties en de lange duur van het onderzoek door de politiële en gerechtelijke autoriteiten naar het verleden van de aanvrager, kan deze fase van de procedure volgens informatie van de Griekse asieldienst van februari 2025 twee maanden duren, tenzij verder onderzoek nodig is. Tijdens deze wachtperiode ondervinden statushouders dus grote moeilijkheden bij de toegang tot diensten zoals sociale voorzieningen en gezondheidszorg of tot de arbeidsmarkt, waardoor zij *de facto* in een precaire situatie kunnen terechtkomen.
Als statushouders een e-mail ontvangen waarin hen de beslissing tot toekenning van de gevraagde verlenging van hun verblijfsvergunning wordt meegedeeld, moeten zij binnen de zes maanden online een afspraak maken met de bevoegde diensten van de Griekse politie om de nodige documenten voor de daadwerkelijke afgifte van een ADET neer te leggen, zoals pasfoto's, een plechtige verklaring in het Grieks waaruit hun verblijfplaats blijkt, en vingerafdrukken. Indien zulke afspraak niet binnen de zes maanden wordt gemaakt, moet de Griekse asieldienst een nieuwe beslissing nemen. Hier geldt een gemiddelde wachttijd van tien dagen. Statushouders moeten vervolgens in persoon op hun afspraak verschijnen. Nadat hij de gevraagde documenten heeft neergelegd, ontvangt de statushouder een bevestigingsdocument met een barcode. Het duurt vervolgens gemiddeld één tot twee maanden vooraleer de ADET effectief kan worden afgehaald. Statushouders worden niet persoonlijk op de hoogte gebracht van het moment van de materiële afgifte van hun verlengde verblijfsvergunning. De asielautoriteiten publiceren op hun website namelijk op het einde van de week een lijst met nummers van de dossiers waarin verlengde ADETs klaar zijn om op de aangegeven dag te worden opgehaald, zodat deze databank wekelijks moet worden geraadpleegd. Als de statushouder zich niet persoonlijk op de aangegeven datum aanmeldt, plannen de asielinstanties niet automatisch een nieuwe afspraak. De statushouder moet dit aanvragen. Volgens de ervaring van RSA is het opnieuw inplannen van afspraken, zelfs bij vertegenwoordiging door een advocaat, niet per e-mail of telefonisch mogelijk en is het vereist om in persoon te verschijnen bij het bevoegde regionaal asielkantoor (RAO) (*"Recognised Refugees 2026. Access to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, april 2026, p. 17-18; *"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 10-13; *"Country Report: Greece. Update 2024"*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 235-239; *"Country Report: Greece. Update 2025"*, AIDA/ECRE, juli 2026, p. 253-257).

Bovendien bepaalt de Griekse Asielwet dat de geldigheidsduur van een ADET begint op de datum waarop de asieldiensten de ADET-beslissing hebben genomen met betrekking tot de eerste verblijfsvergunning maar dat bij verlenging van de verblijfsvergunning de geldigheidsdatum van de nieuwe ADET overeenkomt met de vervaldatum van de vorige verblijfsvergunning, en niet met de datum van daadwerkelijke afgifte van de nieuwe ADET. Dit brengt een ernstig risico met zich mee, met name voor houders van subsidiaire bescherming wier ADET één jaar geldig is, aangezien zij hun ADET kort voor het verstrijken of reeds na het verstrijken ervan ontvangen en deze onmiddellijk moeten verlengen gezien de hierboven beschreven vertragingen. In dergelijke gevallen krijgen statushouders van de asieldienst de instructie om een nieuwe aanvraag tot verlenging van de ADET in te dienen (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 16-17; *Recognised Refugees 2026. Access to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, april 2026, p. 24).

Uit het voorgaande blijkt dat een statushouder die zijn ADET wil verlengen, kan worden geconfronteerd met een veelvoud aan administratieve, technologische en taalgerelateerde hindernissen, naast lange wachttermijnen.

De beschikbare bronnen bevestigen dat lange wachttijden blijven gelden voor de behandeling van ADET-verlengingsaanvragen en dat deze in sommige gevallen meer dan zes maanden tot meer dan een jaar kunnen aanslepen ("*Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*", RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 8; "*Recognised Refugees 2026. Access to documents and socio-economic rights*", RSA/PRO ASYL, april 2026, p. 12-14). Volgens de informatie op de website Refugee.info Greece, bijgewerkt op 8 april 2025, komen in de verlengingsprocedure veelvuldig aanzienlijke vertragingen voor die meer dan een jaar kunnen duren. Volgens de Griekse asieldienst zijn deze vertragingen te wijten aan een

aanzienlijke administratieve werklast, aan ontbrekende informatie en fouten in de verlengingsaanvragen en de bijbehorende documenten, aan de herziening van het volledige dossier van de aanvrager, aan de noodzakelijke verificaties om te verzekeren dat er geen belemmeringen zijn voor de verlenging van de verblijfsvergunning (bijvoorbeeld wegens openbare orde en nationale veiligheid, lopende strafprocedures, enz.) en aan het feit dat verschillende andere overheden moeten worden geraadpleegd, waaronder de politie en het "*Ministry of Administrative Reconciliation*" (Refugee.info Greece "*How to renew your residence permit*" van 8 april 2025).

Volgens de informatie van de *Greek Council for Refugees* (GCR) zijn deze lange wachttijden ook te verklaren door een ernstig personeelstekort bij de bevoegde asieldienst voor statushouders (AAU, *Asylum Unit of International Protection Beneficiaries*). In een brief van 16 februari 2024 deelde de directeur van de Griekse asieldienst mee dat slechts 8 ambtenaren zich bogen over de behandeling van deze ADET-verlengingsaanvragen voor heel Griekenland. ("*Country Report: Greece. Update 2024*", AIDA/ECRE, september 2025, p. 236; *"Country Report: Greece. Update 2025"*, AIDA/ECRE, juli 2026, p. 254-255). Volgens informatie die door de asieldiensten aan de RSA is verstrekt, waren op 11 februari 2025 slechts 13 van de 34 ambtenaren, die bij de AAU waren aangesteld, belast met het behandelen van de ADET-verlengingsaanvragen; "*Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*", RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 8-9).

Het geheel van deze gegevens getuigt van een zeer problematische behandelingsduur van de ADET-verlengingsaanvragen.

Bij het verstrijken van een ADET is er geen uniform bewijs van rechtmatig verblijf waarmee statushouders hun verblijfsrecht kunnen aantonen terwijl hun verlengingsaanvraag in behandeling is. Ze ontvangen wel op aanvraag een attest van verlengingsaanvraag ("*attestion of application status*", "*Country Report: Greece. Update 2024*", AIDA/ECRE, september 2025, p. 236; *"Country Report: Greece. Update 2025"*, AIDA/ECRE, juli 2026, p. 255; "*certificate of submission of an application*", "*Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*", RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 15; "*Recognised Refugees 2026. Access to documents and socio-economic rights*", RSA/PRO ASYL, april 2026, p. 22). Op aanvraag kunnen de statushouders ook een "*certificaat van begunstigde van de vluchtelingenstatus*" of een "*certificaat van begunstigde van subsidiaire bescherming*" verkrijgen ("*Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*", RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 15; "*Recognised Refugees 2026. Access to documents and socio-economic rights*", RSA/PRO ASYL, april 2026, p. 22). Evenwel zijn er vertragingen in de registratie van de aanvragen tot verlenging van de ADET in het Alkyoni-systeem en daardoor ook in het verkrijgen van deze attesten en certificaten. De huidige attesten van verlengingsaanvraag en de certificaten van beschermingsstatus, die drie tot zes maanden geldig kunnen zijn, worden door andere Griekse overheidsinstanties veelal niet geaccepteerd als bewijs van verblijfsrecht indien de ADET is verlopen. Andere Griekse overheidsinstanties zijn terughoudend om deze documenten te accepteren, omdat ze geen veiligheidskenmerken en een foto van de statushouders bevatten. Daardoor kunnen statushouders geen aanspraak maken op hun socio-economische rechten en hebben ze gedurende de wachttermijn, onder meer, geen toegang tot tewerkstelling of sociale voorzieningen. In de oudere certificaten van beschermingsstatus werd wel vermeld dat de betreffende statushouder zijn rechten en toegang behield tijdens de verlengingsprocedure. Deze vermelding ontbreekt echter bij de nieuwere attesten van verlengingsaanvraag.

In tegenstelling tot wat de Griekse autoriteiten aan de Europese Commissie verklaard hebben, stelt RSA vast dat de attesten en certificaten die worden uitgereikt aan statushouders terwijl ze wachten op hun ADET-verlenging hen nog steeds geen toegang geven tot de rechten en voordelen verbonden aan hun beschermingsstatus, onder meer wat betreft de toegang tot de arbeidsmarkt (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 15-16; *"Recognised Refugees 2026. Access to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, april 2026, p. 20-24; "*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland"*, Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, september 2024, p. 18-19; "*Country Report: Greece. Update 2024"*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 236-238; *"Country Report: Greece. Update 2025"*, AIDA/ECRE, juli 2026, p. 255-257). Ook wordt hun toegang tot juridische vertegenwoordiging hierdoor bemoeilijkt.

In het AIDA-rapport kan verder worden gelezen: "*Furthermore, a day after the residence permit expires, beneficiaries' Social Security Number (AMKA) is deactivated. This creates an additional bureaucratic layer and delays, as, in order to re-activate it, beneficiaries need to submit the attestation of application status, along with other documents required under JMD Φ80320/109864/14.12.2023.*" In de voetnoot wordt verwezen naar artikelen 5, 6, 7 en 8 van de AMKA-verordening, maar de Raad kan in deze artikelen niet lezen dat een attest van verlengingsaanvraag kan worden voorgelegd om de AMKA te activeren. Wat er ook van zij, uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat om een AMKA te activeren niet enkel een attest van verlengingsaanvraag moet worden voorgelegd, maar ook een bewijs van (daadwerkelijk) verblijf (bv.

eigendomsbewijs, huurovereenkomst,…), alsook een bewijs van werk of studie, zoals hierboven uiteengezet in punt C. Echter om daadwerkelijk te kunnen werken, heeft een verzoeker ook een geldige AFM nodig die pas kan worden geactiveerd wanneer er een geldige ADET is, zoals hierboven uiteengezet in punten B en F. Alles samengenomen is het dan ook hier niet duidelijk uit de landeninformatie hoe een verzoeker zijn AMKA kan laten reactiveren wanneer hij geen geldige ADET meer heeft.

De Raad besluit dan ook dat een statushouder tijdens de wachttermijn niet over Griekse documenten kan beschikken, die bij afwezigheid van een geldige ADET, hem alsnog toegang kunnen verschaffen tot zijn rechten en voordelen als statushouder.
De Duitse autoriteiten hebben samen met de Griekse autoriteiten en de IOM een project opgezet om statushouders die vanuit Duitsland terugkeren te ondersteunen in hun integratie in de Griekse samenleving. Het project, dat door de EU wordt gefinancierd, biedt statushouders bij hun terugkeer huisvesting, voedsel en sociale begeleiding aan, evenals ondersteuning bij het voorbereiden van de nodige documenten om een zo snel en soepel mogelijke integratie in Helios+ te garanderen ("*Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 36-38; *Recognised Refugees 2026. Access to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, april 2026, p. 50; "*Communication on the status of migration management in mainland Greece"*, Europese Commissie, 4 april 2025, p. 13). De Raad stelt vast dat België zulk overbruggingsprogramma voor statushouders die terugkeren naar Griekenland niet voorziet.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat statushouders in Griekenland in principe via de internationale luchthaven van Athene naar Griekenland terugkeren vanuit andere Europese landen, hoewel er recente gevallen zijn van personen die terugkeren via de luchthaven van Thessaloniki. Bij aankomst op de luchthaven ontvangen zij geen enkele informatie of voorlichting over de stappen die zij moeten ondernemen om hun rechten in Griekenland te laten gelden, zoals informatie over hoe zij hun ADET kunnen verlengen of hoe ze toegang kunnen krijgen tot sociale rechten, huisvesting, gezondheidszorg, enz. (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 36; *"Recognised Refugees 2026. Access to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, april 2026, p. 62; "*Country Report: Greece. Update 2024"*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 238, 260-261).

Verder moeten personen die onder de oude procedure, geldend onder het presidentieel decreet 114/2010, dus voor 7 juni 2013, internationale bescherming kregen, een hernieuwing van hun verblijfsvergunning vragen bij het directoraat van de Griekse vreemdelingenpolitie. Bij de hernieuwingsaanvraag moet worden aangetoond dat er nog steeds vervolging is in het land van herkomst. Een beslissing volgt gewoonlijk een jaar na de hernieuwingsaanvraag. Volgens de ervaringen van de *Greek Council for Refugees* (GCR) werden in 2024 beslissingen over verlenging in het kader van deze procedure binnen een periode van drie tot zes maanden genomen, wat een relatieve verbetering betekent ten opzichte van voorgaande jaren, toen deze beslissingen pas na meer dan een jaar werden genomen. Gedurende deze periode hebben statushouders geen toegang tot de arbeidsmarkt, sociale voorzieningen en soms gezondheidszorg waardoor ze worden blootgesteld aan ontbering en dakloosheid. In afwachting van de verlenging van de verblijfstitel wordt een attest afgegeven maar dit attest bevat geen foto, watermerk of enige andere wettelijke bepaling die toelaat dat het wordt aanvaard door andere Griekse overheidsdiensten (*"Country Report: Greece. Update 2024"*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 238).

5.6. Uit dit alles blijkt dus dat, naast een zekere mate van zelfredzaamheid en de afwezigheid van bijzondere kwetsbaarheden, het voor een statushouder wiens ADET is vervallen ook noodzakelijk is dat deze actueel beschikt over middelen, of een netwerk of andere ondersteuning om, in afwachting van de verlenging van zijn Griekse verblijfsdocumenten – wat enige tijd kan duren – het hoofd te kunnen bieden aan de moeilijkheden waarmee hij na zijn terugkeer naar Griekenland tijdens deze wachtperiode te maken kan krijgen wat betreft de toegang tot de gezondheidszorg, de arbeidsmarkt, sociale voorzieningen en de huisvesting.

Gelet op wat voorafgaat, kan de Raad niet anders dan besluiten dat de situatie van statushouders in Griekenland en bij hun terugkeer op dit ogenblik nog steeds precair en problematisch kan zijn, wat onder meer is te wijten aan de administratieve obstakels op het vlak van onder meer toegang tot huisvesting, werkgelegenheid en socio-economische en medische hulp waarmee zij worden geconfronteerd. Uit de verstrekte informatie blijkt duidelijk dat de situatie van statushouders in Griekenland ernstig en moeilijk blijft op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale en gezondheidszorgdiensten.
Aanzienlijke bureaucratische hindernissen, de behandelingsduur van de procedures voor de afgifte of verlenging van documenten die toegang geven tot fundamentele socio-economische rechten, het Griekse politieke en socio-economische klimaat, tekortkomingen bij de uitvoering van bestaande integratieprogramma's, het gebrek aan tolkendiensten in de publieke en gezondheidszorginstellingen, evenals de discriminatie bij de toegang tot verschillende sociale uitkeringen (geviseerd in de inbreukprocedure die de Europese Commissie in januari 2023 heeft opgestart) vormen barrières die ervoor

zorgen dat statushouders binnen de Griekse samenleving in (zeer) precaire omstandigheden kunnen terechtkomen.

Gelet op de nieuwe wetgeving, onder meer inzake een AMKA, stelt de Raad een verdere evolutie vast naar een toenemende bureaucratische complexiteit in het verkrijgen van de juiste documenten die statushouders toegang geven tot de rechten en voordelen die zijn verbonden aan hun internationale beschermingsstatus in Griekenland.

De Raad herinnert er echter aan dat de tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken, *"een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid (moeten) bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak"* (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89). Deze drempel *"wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling"* (*ibid.*, pt. 91).

Rekening houdend met de ter beschikking gestelde informatie overweegt de Raad in de huidige stand van zaken dat er niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland van die aard zijn dat elke statushouder bij terugkeer naar dat land *a priori* een reëel risico loopt om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is.

De voormelde landeninformatie over de situatie van statushouders in Griekenland volstaat op zich niet om zonder meer te besluiten dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft verkregen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

Een individuele beoordeling van verzoekers' concrete, persoonlijke situatie en voorliggend beschermingsverzoek blijft dus aan de orde.

Het bovenstaande neemt niet weg dat statushouders zich in of bij terugkeer naar Griekenland in een zeer precaire situatie kunnen bevinden, waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. In dit verband moet rekening worden gehouden met *"alle gegevens van de zaak"* (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op basis van zijn individuele omstandigheden te beoordelen.

In deze moet bijzondere aandacht worden besteed aan het bestaan van een eventuele kwetsbaarheid van een verzoeker, aan zijn individueel profiel en zijn vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in zijn eigen basisbehoeften te voorzien.

Hierbij moet nog aan worden toegevoegd dat, wat deze individuele omstandigheden verder betreft, de recente wetswijzigingen in Griekenland een daadwerkelijke toegang voor statushouders tot hun rechten en voordelen verder blijken te bemoeilijken. In het bijzonder lijken ze voor statushouders wiens ADET is verstreken deze toegang in sommige gevallen zelfs te verhinderen.

Het komt verzoekers toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden, dat zij zich op de beschermingsstatus die hen in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kunnen beroepen en dat zij niet terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, te weerleggen.

In dit verband benadrukt de Raad het fundamenteel belang van een persoonlijk onderhoud dat een verzoekers in staat moet stellen om alle elementen voor te leggen aan de hand waarvan hun specifieke situatie en mate van kwetsbaarheid kunnen worden beoordeeld, alsook alle elementen die kunnen aantonen dat een terugkeer naar de lidstaat die hen reeds internationale bescherming heeft verleend, hen zou blootstellen aan een risico van behandeling die in strijd is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 54).

5.7.1. Hierboven werd er reeds op gewezen dat verzoekers' verblijfsvergunningen in Griekenland nog geldig zijn tot en met 21 januari 2028 (verzoeker), respectievelijk 27 januari 2028 (verzoeksters).

Het verstrijken van de geldigheid van deze verblijfstitels blijkt nergens uit en wordt door verzoekers niet aangetoond. Bovendien blijkt uit het administratief dossier dat zij nog over hun originele Griekse documenten beschikken. Zij legden allen hun originele Griekse ADET en paspoort voor tijdens het persoonlijk onderhoud (AD A., documenten, stuk 3; AD S., documenten, stuk 3; AD P., documenten, stuk 1; AD N., documenten, stuk 1). Voor zover verzoekers in het verzoekschrift verwijzen naar de moeilijkheden die er zouden bestaan bij het vernieuwen van een Griekse verblijfsvergunning, is deze verwijzing bijgevolg niet dienstig. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt, zoals reeds aangehaald, dat de aanvraag voor verlenging van de ADET uiterlijk 30 dagen voor het verstrijken van de vergunning bij de Griekse asieldienst moet worden ingediend. Verzoekers hebben dus nog ruimschoots de tijd om dit te doen aangezien hun respectievelijke verblijfsvergunningen nog geldig zijn tot en met 21 januari 2028 en 27 januari 2028. Zo uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat de verlenging van de verblijfsvergunning meer dan zes maanden in beslag kan nemen, hebben verzoekers de mogelijkheid om hierop te anticiperen door tijdig de procedure voor de aanvraag tot verlenging per email op te starten.

Verder dient erop gewezen te worden dat verzoekers hun verzoek om internationale bescherming in Griekenland indienden in november 2024 (NPO S., p. 6; NPO A., p. 5 en NPO P., p. 4). Uit de beschikbare landeninformatie blijkt, zoals reeds aangehaald dat verzoekers die na 31 december 2020 in Griekenland een verzoek om internationale bescherming indienden, zoals hier het geval is, automatisch een AFM nummer krijgen toegewezen, waarvan de gegevens na de toekenning van internationale bescherming moeten geactualiseerd worden en dat het AFM-nummer pas na het verstrijken van de geldigheidsduur van de ADET gedeactiveerd wordt. Er kan dus worden aangenomen dat verzoekers over een geldig AFM-nummer beschikken, minstens dat hen een AFM-nummer werd toegekend dat niet gedeactiveerd wordt voor 21 januari 2028. Verzoekers verklaringen dat zij niet over een AFM nummer beschikten (NPO A., p. 5; p. 8; NPO S., p. 8; NPO N., p. 8-9; NPO P., p. 5-6), strookt niet met de objectieve landeninformatie waaruit blijkt dat een dergelijk nummer automatisch word toegekend voor verzoeken ingediend na 31 december 2020. In de mate dat zij geen stappen zouden ondernomen hebben om hun AFM-nummer te actualiseren na het verkrijgen van de vluchtelingenstatus zoals vereist door de Griekse regelgeving maken zij niet aannemelijk dat zij daartoe niet in staat zouden geweest zijn en evenmin dat zij hiertoe niet in staat zouden zijn in geval van terugkeer naar Griekenland.

Voorts dienen, zoals hierboven reeds aangegeven na de toekenning van een beschermingsstatus in Griekenland, statushouders de omzetting van hun voorlopige sociale zekerheidsnummer in een AMKA aan te vragen en de AMKA laten activeren. Verzoekers verklaren tijdens het persoonlijk onderhoud en in het verzoekschrift niet over een AMKA te beschikken (NPO A., p. 5; p. 8; NPO S., p. 8; NPO N., p. 8-9; NPO P., p. 5-6). Er kan echter niet blijken dat verzoekers ernstige stappen ondernomen hebben om in Griekenland hun AMKA te bekomen en activeren en evenmin dat zij daartoe verhinderd zouden geweest zijn. Waar verzoekers in het verzoekschrift betogen dat voor de activering van de AMKA een geregistreerd arbeidscontract nodig is, werd hierboven reeds gewezen op het feit dat een intentieverklaring van een werkgever volstaat, dat het voorleggen van een geldige ADET volstaat als bewijs van wettig verblijf en dat het bewijs van verblijf in het land onder meer kan bestaan uit een huurovereenkomst. Gelet op hetgeen hierna wordt uiteengezet in verband met verzoekers hun zelfredzaamheid en middelen, blijkt niet dat het voor hen onmogelijk zou zijn de nodige stappen te zetten om hun AMKA aan te vragen en laten activeren indien nodig en evenmin dat zij de periode nodig om hun AMKA te bekomen en te activeren niet zouden kunnen overbruggen zonder in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie te belanden.

5.7.2. Verder stelt de Raad vast dat verzoekers niet aannemelijk maken dat bij hen sprake is van een bijzondere kwetsbaarheid als gevolg van actuele ernstige medische of psychologische of andere problemen die hen zouden verhinderen hun rechten als statushouder met een verblijfsvergunning geldig tot 21 januari 2028, respectievelijk januari 2028 en een AFM die niet voor die datum kan gedeactiveerd worden in Griekenland te doen gelden en de moeilijkheden waarmee zij mogelijk als terugkerende statushouders in afwachting van de afgifte en activering van hun AMKA, kunnen worden geconfronteerd, het hoofd te bieden.

Verzoeker en tweede en derde verzoekster doen geen medische, psychologische of andere problemen gelden die hun autonomie en zelfredzaamheid in belangrijke mate zouden verminderen.
Uit de verklaringen van eerste verzoekster blijkt dat zij gewag maakte van keel-, mond- en maagproblemen, aangeeft de dingen niet te begrijpen en ongeletterd te zijn (NPO S., p. 4 en 6-8). In het verzoekschrift werpen verzoekers op dat eerste verzoekster verschillende gezondheidsproblemen heeft die een aanzienlijke impact hebben op haar dagelijks functioneren. Zo zou zij kampen met geheugenproblemen, concentratiestoornissen en episodes van duizeligheid, wat haar vermogen om gebeurtenissen te reconstrueren en te begrijpen zou aantasten. Uit de lezing van de notities van haar persoonlijk onderhoud kan echter niet blijken dat dit invloed had op haar antwoorden of dat zij niet op volwaardige wijze heeft kunnen antwoorden op de gestelde vragen. Er werd haar bovendien gevraagd of zij alle vragen goed

begreep en of zij de tolk goed verstond. Zij beantwoorde beide vragen bevestigend. De advocaat van verzoekster had op het einde van het persoonlijk onderhoud ook geen opmerkingen (NPO, p. 10-11). Bovendien brengen verzoekers ook in het verzoekschrift niet concreet aan wat de impact van haar voorgehouden problemen zou zijn op de beoordeling van hun verzoek om internationale bescherming. Verder verklaart zij aan chronische maagklachten en aanhoudende hoofdpijn te lijden, waarvoor tot op heden echter nog geen duidelijke medische diagnose werd gesteld, ook niet in België. Er moet volgens de dokter een afspraak gemaakt worden in het ziekenhuis maar er werd nog geen afspraak vastgelegd (NPO S., p. 8). Hieruit kan enkel afgeleid worden dat haar medische opvolging niet meteen dringend is en haar problemen bijgevolg niet dermate ernstig zijn.

Eerste verzoekster brengt door middel van haar pleitnota van 2 augustus 2026 een medisch attest bij over een gastroscopie uitgevoerd op 5 juni 2026. Er werd een refluxoesofagitis van graad B, vastgesteld en een medicamenteuze behandeling voorgeschreven gedurende een maand, en daarna een progressieve afbouw (Aanvullende nota verzoekers, 2 augustus, stuk 2). Hieruit kan weliswaar blijken dat eerste verzoekster maagproblemen heeft (gehad) en dat zij hiervoor een gastroscopie heeft gehad in juni 2026 en gedurende een maand medicijnen moest innemen, maar er liggen geen documenten voor waaruit kan blijken dat zij actueel nog steeds dergelijke problemen heeft noch dat zij hiervoor nog steeds medicijnen moet nemen. Uit het medisch attest kan evenmin blijken dat deze problemen dermate ernstig zouden zijn dat zij niet meer op normale wijze zou kunnen functioneren of haar rechten als statushouder in Griekenland niet zou kunnen doen gelden, indien nodig met de bijstand van haar drie meerderjarige kinderen die eveneens als vluchteling zijn erkend in Griekenland.

Verder leggen verzoekers door middel van een aanvullende nota ter terechtzitting een *"attestation de suivi psychologique"* neer van 12 augustus 2026 waarin wordt gesteld dat tweede verzoekster tweemaandelijkse begeleiding geniet sinds 22 juli 2026. Het attest bevat geen verslag over de psychologische problemen waarvoor zij in behandeling zou zijn en evenmin over de aard van haar klachten en symptomen en is opgesteld door een psychotherapeute (aanvullende nota verzoekers ter terechtzitting). Uit dit verslag kan niets worden afgeleid over de aard en ernst van de psychologische problemen waarmee tweede verzoekster zou kampen en evenmin over de impact van deze problemen op haar zelfstandig functioneren.

Verder halen verzoekers in het verzoekschrift nog aan dat zij Hazara zijn en dat dit ook in derde landen voor uitsluiting zorgt. Zij stellen dat zij hierdoor bijvoorbeeld minder beroep kunnen doen op de ondersteuning van de Afghaanse gemeenschap in Griekenland. Volgens verzoekers werden zij hierover niet bevraagd tijdens het persoonlijk onderhoud. Het komt echter de verzoekers toe om alle elementen die relevant zijn voor de beoordeling van hun verzoek, aan te brengen. Bovendien hebben verzoekers de mogelijkheid gekregen om tijdens de procedure voor de Raad de concrete elementen aan te halen in het kader van hun eventuele bijzondere kwetsbaarheid die mogelijk invloed zou hebben op de beoordeling van hun verzoek. Er kan slechts worden vastgesteld dat verzoekers enkel op algemene wijze verwijzen naar een artikel van de American Psychological association waarin op even algemene wijze wordt gesteld dat groepen die historisch onderdrukt zijn, zoals de Shia Hazara'suit Afghanistan, bijkomende uitdagingen kunnen ervaren gedurende de verschillende fasen van migratie. Het citaat opgenomen in het verzoekschrift licht niet verder toe welke bijkomende uitdagingen deze groepen gedurende welke fase van het migratieproces zouden ondervinden. Verzoekers maken zelf op geen enkele manier door hun de procedure melding van concrete problemen die zou zouden hebben gekend met andere Afghanen in Griekenland en evenmin dat hen hulp zou zijn geweigerd zijn of vrezen dat hen dergelijke hulp indien nodig zou worden ontzegd door andere Afghanen omwille van het feit dat zij Hazara zijn in geval van terugkeer naar Griekenland. Zij verklaren zelfs dat er in Griekenland veel mensen waren met zij hun taal konden spreken en waarmee zij optrokken (NPO tweede verzoekster, p. 8 en derde verzoekster, p. 5). Verzoekers maken niet aannemelijk dat het feit dat zij Hazara zijn een factor is die bijdraagt tot hun bijzondere kwetsbaarheid als statushouders in Griekenland, en er mee zou voor zorgen dat zij in Griekenland als statushouders met een geldige ADET en AFM in een situatie van verregaande materiële deprivatie zouden terechtkomen, in geval van terugkeer naar deze EU-lidstaat.

Uit het voorgaande kan niet worden afgeleid dat verzoekers kampen met problemen die dermate ernstig zijn dat zij niet meer in staat zouden zijn om hun rechten als statushouder in Griekenland te laten gelden of dat deze belangrijke gevolgen zouden hebben voor hun zelfstandig functioneren. Er kan uit verzoekers' verklaringen niet worden afgeleid dat zij niet in hun levensonderhoud kunnen voorzien waardoor zij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie van verregaande materiële deprivatie zullen terechtkomen.

Verzoekers hun algemene betoog in het verzoekschrift dat er geen medische of psychologische hulp en bijstand beschikbaar of toegankelijk is (zonder actieve AMKA) doet geen afbreuk aan het gegeven dat verzoekers actueel geen ernstige medische of psychologische problemen hebben en dat zij nog over een geldige verblijfsvergunning beschikken. Bovendien blijkt uit bovenstaande analyse dat statushouders zonder AMKA of zonder actieve AMKA niet verstoken zijn van toegang tot gezondheidszorg, maar dat deze beperkt is tot spoedeisende hulp en medicatie (gratis of tegen een kleine vergoeding), op voorwaarde dat zij naar

een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaan ("*Verslag feitenonderzoek*" van september 2024, p. 49, 50-51). Psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook deels gedekt: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgeenheden of -centra (Refugee.info Greece, *"Health care without a social security number (PAAYPA or AMKA)"* beschikbaar op https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623; alsook de referentie via consulteerbare weblink naar Refugee.info Greece, *"Health insurance"* beschikbaar op https://greece.refugee.info/en-us/articles/ 4985624835479, waarnaar wordt verwezen in voetnoten 89-90, 96-97 en 320 van "*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*", september 2024, p. 21, 51). Daarnaast hebben veel gemeenten medische centra waar statushouders en asielzoekers, ook degenen zonder AMKA, gebruik van kunnen maken ("*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*", september 2024, p.50).

Er kan niet blijken dat bij verzoekers actueel sprake is van ernstige medische of psychologische problemen die hun vermogen om hun rechten als statushouder - met een ADET die geldig is tot 21 januari 2028, respectievelijk 28 januari 2028 en een AFM die pas na die datum kan gedeactiveerd worden - in Griekenland te doen gelden, heden dermate verminderen dat moet worden besloten dat zij wegens een bijzondere kwetsbaarheid, buiten hun wil en persoonlijke keuzes om, worden blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest in geval van terugkeer naar dit land.

5.7.3. Verder herinnert de Raad eraan dat het aan de begunstigde van internationale bescherming toekomt om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij/zij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren. Er kan van verzoekers verwacht worden dat zij de nodige procedures doorlopen en geduld uitoefenen vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. Zulke inspanningen kunnen evenwel geenszins blijken uit verzoekers hun verklaringen en handelswijzen. Zo blijkt dat verzoekers zo goed als meteen na het verkrijgen van hun Griekse documenten Griekenland verlaten hebben. Zij verbleven nog drie dagen in het opvangkamp om vervolgens door te reizen naar Athene waar zij overnacht hebben op de luchthaven om de dag erna door te reizen naar België (NPO tweede verzoekster, p. 5; NPO derde verzoekster, p. 5). Eerste en tweede verzoekster stellen dat zij zelfs nooit overwogen hebben om in Griekenland te blijven en dat daar blijven geen optie was (NPO tweede verzoekster, p. 5; NPO eerste verzoekster, p. 6-7). Reeds in het opvangcentrum besloten zij om naar België te komen (NPO verzoeker, p. 6). Het is voor verzoekers op basis van zulk kortstondig verblijf na het verkrijgen van hun Griekse documenten niet mogelijk om conclusies te trekken omtrent de mogelijkheden op vlak van huisvesting, werkgelegenheid, gezondheidszorg of het aanbieden van taalcursussen in Griekenland. Uit de verklaringen van verzoekers kan niet afgeleid worden dat zij ernstige pogingen ondernomen hebben om zich in Griekenland te vestigen en de rechten en voordelen verbonden aan hun vluchtelingenstatus in Griekenland te doen gelden. Waar verzoekers verklaren dat er in Griekenland geen werk zou zijn (NPO verzoeker, p. 7-8; NPO eerste verzoekster, p. 10), blijkt evenwel dat hun pogingen om werk te vinden zijn uiterst beperkt of zelfs nagenoeg onbestaande zijn. Tweede verzoekster verklaarde dat ze zelf twee keer geprobeerd zou hebben om werk te vinden in de stad. Ze kwam tot het besluit dat werk vinden onmogelijk is als men de taal niet spreekt (NPO tweede verzoekster, p. 6-7).
Derde verzoekster verklaarde dat ze zelf niet naar werk heeft gezocht, maar dat verzoeker de hele tijd naar werk zou hebben gezocht (NPO derde verzoekster, p. 5). Eerste verzoekster stelde dan weer dat zij niet naar werk gezocht heeft omdat ze ziek was, maar dat haar kinderen wel tevergeefs geprobeerd zouden hebben om een job te vinden (NPO eerste verzoekster, p. 7-8). Zij zouden aan mensen om een job gevraagd hebben, maar niemand gaf hen werk. Zij maken dit echter niet concreet aannemelijk en bovendien verklaart eerste verzoekster dat dit voor hun erkenning als vluchteling was (NPO eerste verzoekster, p. 8). Bovendien verklaart verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud dat noch hij, noch zijn familieleden ooit naar werk hebben gezocht, volgens hem omdat er geen jobs zijn op Lesbos (NPO verzoeker, p. 7). Uit hun verklaringen blijkt bovendien dat verzoekers niet op een andere plek dan Lesbos naar werk gezocht hebben (NPO derde verzoekster, p. 6). Waar verzoekers meermaals naar de taalbarrière als een bijkomende moeilijkheid bij het vinden van werk en huisvesting verwezen, (NPO eerste verzoekster, p. 7), kan uit hun verklaringen echter niet blijken dat zij pogingen ondernomen hebben om de taal te leren. Verzoeker verklaart simpelweg niet geprobeerd te hebben om de taal te leren omdat het een moeilijke taal is. Hij verklaart verder op algemene wijze dat er geen scholen zijn en dat volwassen migranten daar niet toegelaten worden. Wanneer hem gevraagd wordt of hij dit effectief geprobeerd heeft, antwoordt hij ontkennend (NPO verzoeker, p. 7 en 9). Eerste verzoekster stelt dat het geen zin had voor haar kinderen om Grieks te leren omdat het de bedoeling was om naar België te komen (NPO eerste verzoekster, p. 8). Derde verzoekster verklaart dat zij probeerde om Grieks te leren via haar telefoon, maar dat zij geen school gezocht heeft en volgens tweede verzoekster zouden zij wel eens naar een school gegaan zijn waar zij wachtten tot de poort opengedaan werd, maar dit gebeurde niet. Ook dit zou zich afgespeeld hebben alvorens zij over hun beschermingsstatus beschikten (NPO derde verzoekster., p. 7 en NPO tweede verzoekster, p. 7).

Ook hun pogingen om een geschikt onderkomen te vinden zijn uiterst beperkt. Via andere vluchtelingen zou verzoeker zich geïnformeerd hebben en tot het besluit gekomen zijn dat er op Lesbos nauwelijks iets te huur staat, dat, als er iets te huur staat, men er duizenden euro's huur voor vraagt en dat men weigert aan migranten te verhuren (NPO verzoeker, p. 6-7; NPO derde verzoekster, p. 4-5; NPO tweede verzoekster, p. 5-6; NPO eerste verzoekster., p. 7). Verzoekers beperkten hun zoektocht tot Lesbos waarbij zij enkel aan andere migranten over huisvesting vragen stelden. Zij gingen niet naar immokantoren op Lesbos of elders in Griekenland om huisvesting te regelen en deden ook geen beroep op hulporganisaties (NPO verzoeker., p. 7; NPO eerste verzoekster, p. 8; NPO derde verzoekster, p. 6). Door bovendien hun zoektocht te beperken tot Lesbos maken verzoekers niet concreet aannemelijk dat zij bij terugkeer naar Griekenland geen of onvoldoende toegang zullen hebben tot huisvesting. Waar verzoekers in het verzoekschrift nog stellen dat er in Griekenland geen maatschappelijk assistenten waren die hen wegwijs konden maken in Griekenland, dient opgemerkt te worden dat tweede verzoekster nochtans verklaarde dat alles in het kader van hun Griekse documenten voor hen geregeld werd door hun assistenten en dat zij zelf niets moesten doen (NPO tweede verzoekster, p. 8). Ten slotte kan niet uit hun verklaringen blijken dat zij in Griekenland geen of onvoldoende toegang hadden tot de beschikbare gezondheidszorg. Eerste verzoekster werd er medisch verzorgd. Dit blijkt ook uit het door haar neergelegde Griekse medisch voorschrift. Dat ze zelf de medicatie moest kopen (NPO eerste verzoekster, p. 7 en p. 9-10), doet daaraan geen afbreuk. Verzoekers kunnen dan ook niet zonder meer in het verzoekschrift stellen dat zij zonder succes meerdere keren geprobeerd hebben om medische zorgen te verkrijgen, dit blijkt namelijk niet uit hun verklaringen.
Gelet op al het voorgaande slagen verzoekers er dan ook niet in om de beoordeling in de bestreden beslissingen met betrekking tot hun individuele situatie in Griekenland concreet te weerleggen.

Er kan niet blijken dat verzoekers zich als statushouder in Griekenland door de onverschilligheid van de Griekse autoriteiten, buiten hun wil en persoonlijke keuze om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie bevonden in de zin van de hoger geciteerde rechtspraak van het Hof van Justitie.

5.7.4. Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoekers voldoende zelfredzaam moeten worden geacht om de moeilijkheden waarmee zij als terugkerende statushouders wiens ADET en AFM nog geldig zijn tot respectievelijk 21 januari 2028 en 27 januari 2028 in Griekenland zouden kunnen geconfronteerd worden het hoofd te bieden, in afwachting van de activering van hun AMKA. Hierover wordt onder meer in één van de bestreden beslissingen, die van A., op goede gronden gemotiveerd:
" *U en uw familie zijn, ondanks jullie beperkte scholing (CGVS [P.], p. 10), bovendien zelfredzaam en beschikten over een netwerk en financiële mogelijkheden. U ging in Afghanistan naar school en bent geletterd (CGVS, p. 3). U regelde zelf uw (dure) reis van Afghanistan naar Turkije (verklaring DVZ [A.], vraag 32; CGVS [N.], p. 4). U verbleef vier jaar in Turkije en nauwelijks een of twee weken na aankomst was u er reeds aan de slag. U werkte er onder meer in een fruitbedrijf, in een meubelbedrijf en in de bouwsector en ook uw zussen konden er aan de slag (verklaring DVZ [A.], vraag 33; CGVS [A.], p. 4; verklaring DVZ [N.], vraag 33; CGVS [N.], p. 3; verklaring DVZ [P.], vraag 33; CGVS [P.], p. 4; CGVS [S.], p. 5). Via uw werkgever vond u een huurwoning (CGVS [A.], p. 4). In Turkije ondernamen jullie de nodige administratieve demarches om te proberen gezinshereniging met uw minderjarige broer te verkrijgen (CGVS [A.], p. 8). Later in Griekenland raakten jullie wegwijs in de bureaucratie. Jullie konden de verschillende stappen zetten om jullie verblijfsvergunning en paspoort te regelen (CGVS [A.], p. 5; p. 8; CGVS [S.], p. 6; p. 8; CGVS [N.], p. 8; CGVS [P.], p. 5). U regelde zelf de reis van Lesbos naar Athene en van Athene naar België (CGVS [A.], p. 6; CGVS [S.], p. 6-7; CGVS [N.], p. 5; CGVS [P.], p. 5). Jullie beschikken over een netwerk. Jullie vormen een gezin van meerdere leden die elkaar ondersteunen (CGVS [P.], p. 10). Vrienden die in België wonen raadden jullie aan om naar België te komen (CGVS [A.], p. 3). In Turkije hadden jullie een netwerk van Afghanen die elkaar steunden (CGVS [A.], p. 4; CGVS [P.], p. 8). In Griekenland waren er veel mensen met wie jullie jullie taal konden spreken en met wie jullie optrokken (CGVS [N.], p. 8; CGVS [P.], p. 5). U werd financieel gesteund door uw toen minderjarige maar thans meerderjarige broer [A.] die 1000 euro overmaakte om jullie reis naar België te bekostigen (CGVS [A.], p. 6; CGVS [S.], p. 7; CGVS [N.], p. 5; p. 8). U toonde zich verder bereid om om het even welke job te doen, bijvoorbeeld in een fabriek of in de bouw, en thans werkt u in België af en toe in een carwash (CGVS [A.], p. 7-8). Ook uw zussen gaven aan te willen werken (CGVS [P.], p. 7; CGVS [N.], p. 9). Bovenstaande vaststellingen nopen ertoe te besluiten dat jullie wel degelijk over voldoende (financiële) middelen en een netwerk beschikken en jullie voldoende zelfredzaamheid aan de dag kunnen leggen om bij een terugkeer naar Griekenland, als personen die er internationale bescherming genieten, moeilijkheden die gepaard gaan met een integratie in de Griekse samenleving het hoofd te bieden.*" Deze motivering, die betrekking heeft op alle verzoekers, wordt in de overige bestreden beslissingen overgenomen.

Uit de aangehaalde elementen blijkt dat verzoekers voldoende zelfredzaam kunnen worden geacht om zich staande te houden in geval van terugkeer naar Griekenland. Het loutere feit dat verzoekers in Griekenland niet over een familiaal of sociaal netwerk beschikken en vrezen daardoor in isolement terecht te komen, doet geen afbreuk aan het feit dat verzoeker en tweede en derde verzoekster in Turkije konden werken en dat zij aangaven te willen werken, dat zij ook in Griekenland steun kregen van andere Afghanen en dat hun in

België verblijvende zoon/broer hen financieel steunde in het verleden. Hun algemene betoog volstaat niet om aan te tonen dat zij zich in Griekenland als statushouders met een geldige ADET en AFM niet staande zullen kunnen houden in afwachting van het verkrijgen en activeren van hun AMKA die zij volgens hun verklaringen niet verkregen hebben.
Bovendien tonen verzoekers, zoals hierboven reeds aangehaald, niet aan dat zij in Griekenland alle redelijkerwijze van hen te verwachten stappen gezet hebben om zich aldaar te integreren. Door in het verzoekschrift te benadrukken dat zij niet over een familiaal netwerk of over ondersteuning beschikken in Griekenland, slagen zij er niet in om aan te tonen dat zij onvoldoende zelfredzaam zouden zijn om de moeilijkheden waarmee zij als terugkerende statushouder in Griekenland met een ADET en AFM die geldig zijn tot respectievelijk 21 januari 2028 en 27 januari 2028, het hoofd te bieden, zonder in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie te belanden. Zij tonen niet aan dat zij niet in staat zouden zijn om zichzelf staande te houden in Griekenland en dat zij elkaar als leden van hetzelfde gezin daarbij niet zouden kunnen ondersteunen voor zover nodig. Alles in acht genomen oordeelt de Raad dat redelijkerwijze kan aangenomen worden dat verzoekers voldoende zelfredzaam zijn om de moeilijkheden waarmee zij als terugkerende statushouders met een ADET en AFM die nog geldig zijn tot respectievelijk 21 januari 2028 en 27 januari 2028 kunnen geconfronteerd worden in geval van terugkeer naar Griekenland, te overwinnen en de rechten verbonden aan hun internationale beschermingsstatus te doen gelden.

5.7.5. Verzoekers gaan in hun verzoekschrift ook uitgebreid in op een gezamenlijke brief van tien ngo's en maatschappelijke organisaties in Griekenland van 19 november 2025 aan het Belgische CGRS/CEDOCA inzake de situatie in Griekenland voor begunstigden van internationale bescherming. Als bijlage bij hun verzoekschrift voegen zij dit schrijven d.d. 19 november 2025 toe. Hierin wordt onder meer gesteld dat de informatie in voormelde "*COI FOCUS GRECE Aide aux migrants*" van 25 juli 2025 niet (langer) correct is en dat hierdoor een verkeerd beeld gegeven wordt van de actuele situatie in Griekenland voor begunstigden van internationale bescherming. Uit dit aangehaalde rapport blijkt inderdaad dat de situatie in Griekenland voor statushouders op dit ogenblik nog steeds bijzonder problematisch is, zoals hierboven reeds aangehaald werd, maar niet dat de hierboven gemaakte beoordeling, met betrekking tot de algemene situatie van statushouders in Griekenland niet langer accuraat zou zijn. Voorts dient te worden opgemerkt dat noch in de bestreden beslissing, noch in de aanvullende nota van de commissaris-generaal verwezen wordt naar deze voormelde COI Focus, dat dit rapport ook niet langer beschikbaar is op de website van de commissaris-generaal, en de bespreking van de algemene situatie voor statushouders in Griekenland niet op dit rapport gebaseerd is.

5.7.6. Wat betreft de verwijzingen naar rechtspraak van de Raad, volstaat het erop te wijzen dat zij geen betrekking hebben op de concrete, individuele persoon en persoonlijke situatie van verzoekers en de internationale bescherming die zij reeds genieten in Griekenland, zoals deze hier concreet, op basis van alle voorliggende gegevens in het dossier, wordt beoordeeld, met inbegrip van hun voorgehouden kwetsbaarheid. Hierbij wordt inzake de verwijzingen naar rechtspraak van de Raad nog aangestipt dat rechterlijke beslissingen in de continentale rechtstraditie geen precedentswaarde hebben (RvS 21 mei 2013, nr. 223.525; RvS 16 juli 2010, nr. 5885 (c); RvS 18 december 2008, nr. 3679 (c)). Bovendien tonen verzoekers niet concreet aan dat de feitelijke elementen die aan de grondslag lagen van de geciteerde rechtspraak kunnen worden vergeleken met de feiten die onderhavige zaak kenmerken.

5.7.7. Waar verzoekers nog op de eenheid van het gezin wijzen en aanhalen dat hun minderjarige zoon/broer hier in België erkend werd als vluchteling en het in zijn belang is dat de rest van zijn gezin bij hem in België kan blijven, dient opgemerkt te worden de zoon/broer van verzoekers ondertussen meerderjarig is geworden en dat het louter gegeven dat hun zoon/boer in België internationale bescherming heeft verkregen niet volstaat om te besluiten dat hun verzoeken om internationale bescherming onterecht niet-ontvankelijk werden verklaard omdat zij reeds internationale bescherming genieten. elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites beoordeeld dient te worden.
De Raad herinnert er aan dat in het arrest N. R. K. Ahmedbekova, en R. E. O. Ahmedbekov het Hof van Justitie oordeelde dat de Richtlijn 2011/95 niet voorziet in verlening van de vluchtelingenstatus of van de subsidiaire beschermingsstatus aan andere derdelanders dan diegenen die vallen onder de definitie van "*vluchteling*" en van "*persoon die voor subsidiaire bescherming in aanmerking komt*" (HvJ, 4 oktober 2018, N. R. K. Ahmedbekova, en R. E. O. Ahmedbekov, nr. C-652/16, punt 48) en dat elke beslissing over de verlening van een van beide statussen moet worden gebaseerd op een individuele beoordeling om na te gaan of de verzoeker op basis van zijn persoonlijke situatie aan de voorwaarden voor de verlening van de status voldoet. Het doel van de richtlijn is immers om te bepalen of de verzoeker een gegronde vrees heeft dat hij persoonlijk wordt vervolgd of een risico op ernstige schade heeft. Hieruit volgt dat de nood aan internationale bescherming niet zonder meer kan worden vastgesteld of een internationale beschermingsstatus worden toegekend op grond dat een gezinslid van de verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft of een reëel risico op ernstige schade loopt.

De Raad herinnert er bovendien aan dat de bestreden beslissingen geen terugkeer- of verwijderingsmaatregelen inhouden en op zichzelf evenmin tot gevolg hebben dat verzoekers van hun ondertussen meerderjarige zoon/broer worden gescheiden.

5.7.8. Ten slotte kunnen de overige documenten die door verzoekers werden neergelegd geen ander licht werpen op bovenstaande analyse. Hun taskara's en die van hun vader/echtgenoot en de documenten in verband met het overlijden van hun vader/echtgenoot, bevestigen hun nationaliteit en het overlijden van hun vader/echtgenoot en de brieven van het 'Centre Culturel Ismailien' te Parijs bevestigen dat zij tot de Ismailigemeenschap behoren en hebben betrekking op elementen die niet betwist zijn. Deze documenten hebben evenwel geen betrekking op hun voorzienbare levensomstandigheden als statushouders met een geldige verblijfsvergunning in Griekenland en kunnen dan ook geen andere licht werpen op bovenstaande analyse.

5.7.9. De verzoekers kunnen, gelet op de gedane vaststellingen, niet overtuigen dat er voor hen sprake is van buitengewone omstandigheden die ertoe kunnen leiden dat zij, buiten hun wil en persoonlijke keuzes om, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht zullen komen. Zij maken niet concreet aannemelijk dat zij daadwerkelijk verhinderd waren om in Griekenland in hun elementaire levensbehoeften te voorzien of om er aanspraak te kunnen maken op bepaalde basisvoorzieningen, noch dat zij Griekenland hebben verlaten wegens een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag of een reëel risico op ernstige schade. Er zijn evenmin aanwijzingen dat de verzoekers verhinderd zouden zijn om opnieuw tot het Griekse grondgebied te worden toegelaten. Verzoekers maken zodoende niet op overtuigende wijze aannemelijk dat hun situatie kan worden aangemerkt als een situatie van uitzonderlijke aard zoals geduid door het Europees Hof van Justitie (in voornoemde rechtspraak), noch dat zij zich niet langer onder de internationale bescherming die hen in Griekenland werd verleend, kunnen stellen. Verzoekers tonen niet aan dat zij persoonlijk in een situatie zouden belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

Gelet op het voorgaande, kan worden aangenomen dat de grondrechten van verzoekers als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland worden geëerbiedigd, dat zij bij machte zijn om hun rechten aldaar te doen gelden en uit te oefenen en dat de aldaar aanwezige autoriteiten in staat zijn om hen, bij eventuele problemen en op hun verzoek, een effectieve en gelijkwaardige bescherming en bijstand te bieden. Het vermoeden dat hun grondrechten als begunstigden van internationale bescherming in Griekenland zullen worden geëerbiedigd, wordt niet weerlegd.
Er worden geen feiten of elementen aangetoond die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op de specifieke omstandigheden van verzoekers verhinderen. Hun beschermingsverzoeken dienen dan ook op basis van die rechtsgrond niet-ontvankelijk te worden verklaard.

Nu de voorliggende beschermingsverzoeken op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet niet-ontvankelijk dienen te worden verklaard omdat verzoekers zich nog (redelijkerwijs) kan beroepen op hun beschermingsstatus in Griekenland, moet bijgevolg geen inhoudelijk onderzoek worden gevoerd naar de materiële voorwaarden voor internationale bescherming voorzien in Verordening (EU) 2024/1347.

5.8. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal verplicht zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit de administratieve dossiers blijkt dat verzoekers werden gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Tijdens dit persoonlijk onderhoud kregen zij de mogelijkheid de redenen waarom zij zich niet langer menen te kunnen beroepen op de bescherming die werd verleend door Griekenland, uiteen te zetten en hun argumenten kracht bij te zetten, konden zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en hebben zij zich laten bijstaan door hun advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Dari machtig is. De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissingen gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op objectieve informatie inzake de situatie van statushouders in Griekenland en op alle dienstige stukken.
De commissaris-generaal heeft het beschermingsverzoek van verzoekers op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt niet aangetoond.

Met betrekking tot de aangevoerde schending van artikel 22*bis* van de Grondwet, dat betrekking heeft op de rechten van het kind stelt de Raad vast dat dit niet verder ontwikkeld wordt in het verzoekschrift en dat verzoeker niet aanduidt hoe deze bepaling concreet geschonden zou zijn door de bestreden beslissing zodat beide onderdelen van het middel niet ontvankelijk zijn ((RvS, nr. 165.291 van 29 november 2006; RvS, nr. 163.900 van 20 oktober 2006; RvS, nr. 115.139 van 28 januari 2003; RvS, nr. 119.398 van 15 mei 2003; RvS, nr. 106.104 van 26 april 2002).

6. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekers hebben evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissingen zou kleven in de zin van oud artikel 2.60 van de wet van 17 juni 2026 betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissingen.

**OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

**Enig artikel**

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie september tweeduizend zesentwintig door:

| | |
|---|---|
| K. POLLET, | wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken, |
| A.-M. DE WEERDT, | griffier. |

| | |
|---|---|
| De griffier, | De voorzitter, |
| A.-M. DE WEERDT | K. POLLET |